

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 38.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmują wyłącznie biuro dzienników Ludwika Plohna, ulica Karola Ludwika 1. 9; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencja pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jej ces. i król. Wysokość Najdostojniejsza Arcyksiężna Izabella, Małżonka Jego ces. i król. Wysokości Najdostojniejszego Arcyksięcia Fryderyka, powiła w sobotę, dnia 24 b. m., o godzinie 9 minut 30 przed południem w Weilburg pod Badenem szczęśliwie Arcyksięcia.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 5 lipca b. r. zezwolić najmościwiej podkomorzemu i sekretarzowi Namiestnictwa we Lwowie, Władysławowi Józefowi Jackowskiemu-Fedorowiczowi, przyjąć i nosić honorowy krzyż kawalerski niezawisłego Zakonu Johanitów.

P. Minister wyznał i oświaty zamianował praktykanta Biblioteki uniwersyteckiej we Lwowie dr. Wilhelma Rolnego, amanuentem tejże Biblioteki.

Ministerstwo handlu nadało Janowi Miękuskiemu, kontrolorowi pocztowemu w Krakowie, posadę zarządcy c. k. urzędu pocztowego i telegraficznego w Chrzanowie.

Ministerstwo handlu zamianowało praktykanta rachunkowego Józefa Wolskiego, asystentem rachunkowym w departamencie rachunkowym Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

Prezydum c. k. krajowej Dyrekcji skarbu zamianowało tytularnego wachmistrza żandarmerji Franciszka Schneidera i ukwalifikowanego byłego wachmistrza Józefa Mi-

chaleka, kancelistami w XI. klasie rangi w c. k. galicyjskiej Prokuratorji skarbu.

Obwieszczenie

c. k. galicyjskiego Namiestnictwa z dnia 23 lipca b. r. do l. 62.243 zawiadomieniem o otwarciu rzeźni publicznej w Louny (Laun) w Czechach, — zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru „Gazety Lwowskiej“.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 26 lipca.

Jeden z kierujących węgierskich mężów stanu, proszony przez korespondenta wiedeńskiego *Fremdenblattu* o wiarogodne informacje co do obecnego naprężonego położenia w Węgrzech, a przedewszystkiem o wyjaśnienie, czy podjęcie na nowo rokowań kompromisowych jest już w ten sposób wykluczone, że wybuch wojny parlamentarnej stał się nieuniknionym, tak się wyraził: Niepomyślny to w każdym razie objaw, gdy kompromis nie przchodzi do skutku w przeciągu dwudziestu czterech godzin. Wynika z tego, że żadne ze stronnictw nie czuje się jeszcze w tej mierze osłabionem, aby musiało czynić ofiary lub przynajmniej ustępstwa. W takim wypadku najlepszą jest rzeczą prowadzić dalej walkę w tej myśli, aby podjąć na nowo próbę dla osiągnięcia porozumienia dopiero po szeregu dalszych starć, które mogłyby przekonać dostatecznie przeciwnika, że broni straconej pozycyi. Stanowisko stronnictwa rządowego jest jasne. Gotowe ono jest do poczynienia ustępstw w sprawie sformułowania paragrafu 16 procedury karnej, natomiast żąda rękojmi dającej tę pewność, że w najbliższej przyszłości nie będzie zastosowany system obstrukcyjny. Na ten łagodny warunek zgadza się stronnictwo liberalne wbrew swoim interesom w tej dość optymistycznej nadziei, że przynajmniej część opozycyi w przeświadczeniu koniecznych warunków egzystencji parlamentu nie odnowi

obstrukcyi, gdy staną na porządku dziennym przedłożenia ugodowe. Wprawdzie odzywają się głosy, że ogólnikowe zapewnienie co do nieodnowienia obstrukcyi jest bezwartościowe, nie zawiera bowiem żadnej realnej rękojmi.

Rękojmią przeciw obstrukcyi jest raczej samo położenie, albowiem gorzkie doświadczenia co do wyniku dotychczasowej obstrukcyi nie mogą bynajmniej zachęcać do jej powtórzenia. Gdyby obstrukcyja teraz została zaniechana, byłby, według zdania optymistów znowu spokój na rok cały, gdyż, jak poucza doświadczenie, obstrukcyja zwykła tak samo, jak cholera, powracać dopiero po dłuższym przeciągu czasu. Co prawda, groźnem byłoby położenie, gdyby wbrew oczekiwaniom burza na nowo wybuchła; to też przyjaciele pokójki *sans phrase* wielką ściągali na siebie odpowiedzialność, nie dozwoliliwszy stronnictwu liberalnemu wyzyskać wszystkich korzyści obecnej, bezwzględnie „korzystnej sytuacji“.

Na zapytanie, czy obostrzenie regulaminu Izby zapewni bezwarunkowo gładki przebieg obrad parlamentarnych? otrzymał korespondent następującą odpowiedź:

Reforma regulaminu obrad nie ma innego celu, jak tylko pozabawienie obstrukcyi tych korzyści, jakie daje jej taktyczne stanowisko. Nasz regulamin Izby wytwarza położenie, jakoby w wąwozie, gdzie dwudziestu ludzi może powstrzymać całą armię. Nie taję, że w okresie, bezpośrednio po wprowadzeniu klatury, atmosfera w Sejmie nie będzie wcale przyjemną. Co się mnie tyczy, muszę wyznać, że jestem zwolennikiem tego zarządzenia, wedle bowiem mojego przekonania obecnie obowiązującej regulaminu przynosi szkody lepszym żywiołom opozycyi, gdyż zapewnia większe znaczenie pustym frazesowiczom niż znakomitszym posłom stronnictwa. Wszak ze stanowiska obstrukcyi taki Franciszek Sima, który potrafi gadać bez wytchnienia kilka godzin z rzędu więcej ma znaczenia niżeli Wojciech Apponyi i Karol Eötvös, którzy nie zwykli mówić dłużej jak godzinę i nie są w stanie wypełnić swoimi wywodami całego posiedzenia. Obecny regulamin Izby jest premją systemu, przy którym łatwiej jest terroryzować Izbę jałową gadaniną karczemną, niż zwalczać rząd bronią krytyki i rozsądnych argumentów.

Jakież wobec tego można twierdzić, że podobny regulamin jest podwaliną naszego parlamentaryzmu i że byłoby zbrodnią zmieniać jego postanowienia.

Na zapytanie, czy prawdą jest, iż prezes gabinetu br. Banffy jest przeciwnikiem kompromisu, albowiem kompromis pozbawiłby go możności zaprowadzenia upragnionej przez niego klatury? odpowiedział węgierski mąż stanu:

Wiadomość ta nie ma żadnej racyi i proszę pana, abys przeciw niej stanowczo wystąpił. Wszysey wiedzą, że obostrzenie regulaminu byłoby połączone z ciężkimi walkami. Rząd nie zawaha się jednak w interesie uzdrowienia parlamentarnych stosunków uciec się do tego środka. Nie prze on jednak ku temu i byłby szczęśliwym, gdyby dało się uniknąć tej przykrej konieczności. Mojem zdaniem, klatura w swej wędrówce po parlamentach europejskich zawita ostatecznie także i do Węgier. Wprowadzenie jej zaś będzie tem łatwiejszem, im bardziej ukaże się ona w świetle takiego środka, którego chwyceno się dopiero w ostatecznej konieczności po wyczerpaniu wszystkich innych. Wprowadzenie klatury nie powinno być uważane jako zarządzenie, którego przy dobrej woli można było uniknąć, jako zarządzenie, którego pragnie się koniecznie w tym zamiarze, aby zgniebić opozycję i ograniczyć swobodę jej krytyki. Obostrzenie regulaminu Izby powinno mieć charakter koniecznej obrony i być pozbawionem cech złośliwości. Gabinet w takim tylko razie postawi wniosek o obostrzenie regulaminu, jeżeli wezwie go do tego stronnictwo liberalne, które tym sposobem będzie chciało przeszkodzić niebezpieczeństwu, grożącemu parlamentaryzmowi.

Na zapytanie, czy wśród obecnych stosunków będzie można uniknąć klatury? otrzymał korespondent następującą odpowiedź:

O to powinien się pan zapytać się tych posłów, którzy kierują akcją obstrukcyjną. Być może, iż obstrukcyja przysporzyła opozycji rozgłosu, korzyści wszakże nie przyniosła jej wcale. Jeżeli opozycya zechce wyciągnąć dla siebie z doświadczeń obecnej kampanji rzetelną naukę, wtedy będziemy mieli jakiś czas spokój i nie będziemy potrzebowali żandarmskich usług klatury. Nie można atoli

LISTY PARYSKIE.

W lipcu.

(Pochód „wścieklej krowy“ — Muza Montmartré'u. — „Vachalcade“ a cyklon. — Senator Bérenger redivivus. — Pozy plastyczne ks. Chinay. — Śluby w świecie artystycznym. — P. de Chavannes. — Yvette Guilbert. — Tryumf Leonory Duzy a niepowodzenie d'Annunzia. — Bankructwo symbolistów. — Manifest Lugué-Poëgo. — Uwiad schyłkowy dramatu francuskiego. — Meilhac).

(Dokończenie)

Ze wszystkim powiodło się Dusie w Paryżu, wyjąwszy rzecz jedną: sztukę Annunzia. Dla uświetnienia debiutu Dusy w Paryżu, Gabriel d'Annunzio napisał pierwszy swój dramat. Debiut Dusy był tedy zarazem debiutem Annunzia jako dramatopisarza. O ile pierwszy się powiodł, o tyle drugi był oplatany. Chora, zwyrodniała wyobraźnia włoskiego autora, która w powieści zachwyca nastrojonych na pokrewną nutę Francuzów, na scenie wywoływała przykre niezmiernie wrażenie.

„Sen poranku wiosennego“... oto tytuł sztuki Annunzia. Mimo, iż autor zmienił starannie porę dnia i porę roku, tytuł ten przypomina „Sen nocy letniej“ Szekspira, podobnie, jak bohaterka, wygłaszająca w obłąkaniu monologi, przypomina Ofelię. Nie można

jednak nazwać Annunzia niewolniczym naśladowcą Szekspira. Szekspir lubił n. p. starym sposobem umieszczać w dramatach swych pewną akcję, Annunzio zaś, za wzorem najpostępowszych dramatopisarzy współczesnych, omija akcję. Szekspir był o tyle ociężałym, że kreślił charaktery, Annunzio rzuca tylko fantastyczne jakieś cienie. Ofelia, którą widzieliśmy zdrową, przytomną, wzrusza nas obłąkaniem swem dopiero po zajęciach tragicznych, których byliśmy świadkami; bohaterka Annunzia zaś jest obłąkana od początku do końca sztuki, a o powodach obłąkania jej dowiadujemy się z rozmowy.

Sztuka Annunzia jest nie tylko dramatem; jest ona czemś więcej. Tak, „Sen poranku wiosennego“ jest zarazem symfonią kolorystyczną. Bohaterka widziela rozlaną krew kochanka swego; od tego czasu nie znosi barwy czerwonej. Wszystko dookoła niej musi być zielonem. Więc chodzi zawsze w stroju zielonym, przebywa w ogrodzie zielonym dom namalowany na zielono, pokoje wybite zielonymi tapetami i t. d. O jednej okoliczności tylko zapomniał dramatopisarz kolorysta: oto, że według praw optyki kolor zielony wywołuje w oku patrzącego kolor różowy, i że biała twarz człowieka lub kartka papieru w tem otoczeniu zielonem wyglądają czerwono....

Widzimy tedy, że chcąc pokonać trudności nowego tego dramatopisarstwa, autorowie powinni się uczyć przedewszystkiem optyki. Co prawda, przydałoby im się, by obok tego zglębili niektóre inne rzeczy, a przedewszystkiem istotę dramatu.

Ze zbliża się czas bankructwa dramatu symboliczno-dekadentkiego, tego dowodzi nie tylko upadek sztuki Annunzia. Zrozumiano to

już w samym obozie symbolistów, a jeden z głównych ich wodzów i obrońców wypowiedział to jawnie w manifeste, który dużo narobił wrzawy.

Lugué-Poë, dyrektor literackiego teatru „L'oeuvre“, który wyparł Antoine'a i naturalistyczny jego „Théâtre libre“, głosząc nową ewangelię dramatyczną Maeterlincka; Lugué-Poë, który nie cofał się przed wystawianiem sztuk symbolistycznych, przypominających majaczenia obłąkanych, zerwał otwarcie z symbolistami przy końcu czwartego roku istnienia teatru „L'oeuvre“. Znudziło mu się, jak oświadcza w cyrkularzu swym do abonentów, „de servir des intérêts que les intéressés défendent si mal!“

Cyrkularz ten zawiera bardzo zajmującą statystykę literacką, z której wynikają prawdy bardzo nieprzyjemne dla symbolistów a zwłaszcza dla szkoły francuskiej. Cztery lata z rzędu — píše Lugué-Poë — wystawiałem po osm sztuk: pięć zagranicznych, trzy francuskie. Otóż sztuki francuskie zawsze upadały, zagraniczne miały powodzenie. Druga uwaga: sztuki upadające były zawsze symbolistyczne, te zaś, które miały największe powodzenie, były prawie wolne od przymieszek symbolistycznych.

Na tych doświadczeniach opiera dyrektor „L'oeuvre'u“ przysły swój program: zamysła on grywać sztuki dobre i żywotne, choćby w nich nie było ani śladu symbolizmu; a skoro Francuzi nie zdobędą się na sztuki prawdziwie sceniczne, to gotów jest dawać wyłącznie utwory autorów zagranicznych.

Zmiana programu „L'oeuvre'u“ była krokiem bardzo zręcznym. Z jednej strony

kierunek mistyczno-symbolistyczny istotnie już się przeżył; z drugiej zaś plan teatru międzynarodowego, a raczej przeznaczonego wyłącznie dla sztuk zagranicznych, zyskał sobie w ostatnich czasach dużo zwolenników. Mówiono nawet, że teatr taki ma powstać na jesień, pod protektorem Sarceya, Lemaitre'a oraz wybitnych krytyków berlińskich i londyńskich.

A zatem — koniec dramatopisarstwa francuskiego? Naród, który dawniej sceny swe zamykał cudzoziemcom, narzucając wszystkim innym narodom utwory swego repertuaru, nie umie się już zdobyć na dramat żywotny i buduje w stolicy swej świątynię dla sztuki zagranicznej?

Trudno przewidzieć, czy dramat francuski odrodzi się jeszcze kiedyś; pewnem jest to tylko, że obecnie zbliża się do głębokiego upadku. Młode pokolenie nie wydało ani jednego wielkiego dramatopisarza; starsi dramatopisarze zaś zstępują do grobu, jeden po drugim. Po Dumasię — Meilhac.

Co prawda, i Meilhac trudno nazwać wielkim dramatopisarzem, mimo debiutów jego w Komedji francuskiej; ale był on, podobnie jak Sardou, niezmiernie rutynowanym pisarzem scenicznym i jedną z najsilniejszych podporów owego repertuaru francuskiego, który zdobył cały świat cały. Wystarczy wspomnieć, że w samym Paryżu pewnego wieczora w różnych teatrach dawano równocześnie 15 sztuk Meilhaca!

Meilhac najbardziej znany jest jako librecista operetkowy, a i karyera jego literacka ma zakrój operetkowy.

ludzie się nadzieją, aby opozycja rychło otrzeźwiała a w tym stanie rzeczy wynika dla rządu obowiązek dolożenia wszelkich starań, by bądź co bądź zapewnić parlamentaryzmu normalne funkcjonowanie i zmusić z pomocą ustawy opozycję do okazania poszanowania zasadniczym warunkom życia państwowego. W całym kraju panuje przekonanie, że rząd i większość wytrwają na swoich stanowiskach i spełnią swoją powinność także w okresie ciężkich walk. Gabinet Banffy'ego, gdy chodzi o obronę poręczonych jego pieczy doniosłych interesów życia państwowego i parlamentaryzmu, podejmie z pewnością narzuconą mu walkę i nie ustąpi, choćby nawet miał postawić na kartę swoją egzystencję, ani na włos od kierunku, który obrał zgodnie ze swym przekonaniem.

SPRAWY MONARCHII

(W sprawie obsadzenia kancelaryjnych posad sądowych. — Wiece miast i gmin czeskich. — Sprawa czesko-niemiecka).

Ogłoszone w *Neue Freie Presse* z dnia 16 lipca b. r. pismo pewnego kancelaryjnego urzędnika sądowego, mogłoby wywołać w kołach kancelaryjnych urzędników sądów powiatowych zaniepokojenie, zupełnie nieusprawiedliwione w obec rozporządzeń, jakie wydało Ministerstwo sprawiedliwości, a które autor powyższego pisma widocznie mylnie zrozumiał. Zacytowany przez niego reskrypt jednego z wyższych sądów krajowych nie mówi nic o tem, jakich urzędników należy uważać za kwalifikujących się do awansu, lecz o tem, jakich należy mianować kierownikami oddziałów. Kto weźmie do rąk nową ordynację sądową dla sądów I. i II. instancyi, niezwłocznie nabędzie przekonania, że podział spraw kancelaryjnych między poszczególnych urzędników, a zwłaszcza mianowanie kierowników dla oddziałów kancelaryjnych nie zależy zgola od rangi danego urzędnika, że przeto w rozporządzeniu owym, wydanem przez wyższy sąd krajowy, chodziło tylko o kwalifikację co do rodzaju zajęcia służbowego a nie o kwalifikację co do awansowania. Zresztą w owym reskrypcie wyższego sądu kraj. jest tylko o tem mowa, że z pośród przydzielonych do trybunałów sądowych urzędników kancelaryjnych należy wskazać tych, którzy kwalifikują się na kierowników oddziałów a nie powiedziano tam wcale, że kierownicy oddziałów kancelaryjnych wybierani będą tylko z tych urzędników, — w końcu, należy jeszcze zauważyć, że nowa ordynacja sądowa zaprowadza samoistne oddziały kancelaryjne sądowej także w sądach powiatowych, a zatem także i w sądach powiatowych ustanowieni będą kierownicy oddziałów, którzy stosownie do tych zmian, jakie spowodują przeprowadzone nominacje, będą wybierani według okoliczności także z urzędników, służących obecnie w trybunałach sądowych.

Ponieważ rozszły się pogłoski, że przy obsadzeniu nowych kancelaryjnych posad sądowych nie ma być zgola brany wzięty na rangę, lecz że urzędnicy kancelaryjni mają być tam pozostawieni, gdzie dzisiaj się znajdują, — przeto możemy na podstawie infor-

W pierwszej młodości swej był subiektem w księgarni, podobnie jak Zola — a nawet w tej samej co Zola księgarni, u Hachette'a. Meilhac stał na drabinie i zdejmował z sztalug książki, które Zola opakowywał. Stosunek ten powtórzył się w późniejszym życiu byłych subiektyw: Meilhac wdrapał się szczęśliwie na drabinę, wiodącą do Akademii, biedny Zola zaś ciągle jeszcze stoi na dole.

Z czasem zaawansował Meilhac na rysownika. Dostarczał ilustracyi dla „Journal pour rire“ i „Vie parisienne“. Okazało się jednak, że koncepcje jego literackie były lepsze niż rysunki; zażądano więc od niego artykułów. Lecz wszystko, co pisał Meilhac, mimo woli przyjmowało formę dialogu, charakter sceniczny; bo Meilhac urodził się na autora scenicznego. Zrazu nie był on bynajmniej orfem szybującym wysoko. Chciał się bawić, bawiąc innych, i zarabując jak najwięcej, by spełnić kaprysy aktorek, za którymi przepadał. Dobrawszy się z Ludwikiem Halévy, został współpracownikiem Offenbacha i dostarczał mu tekstów do najsłynniejszych jego operetek: „Piękna Helena“, „Perichola“, „Życie paryskie“, „Wielka księżna“ itd., są płodami niewyczerpanego humoru i sprytu Meilhaca. Tak bynajmniej przypuszczają najbliżsi przyjaciele Meilhaca i Halévyego: Meilhac miał pomysły oryginalne i dostarczał dowcipnych koncepcyj, wówczas gdy Halévy ujmował wszystko w formy literackie, z uwzględnieniem warunków scenicznych. Sztuki, które Meilhac napisał sam, dowodzą jednak, że nie brak mu było zdolności do przeprowadzenia sprytnego i prawdziwie scenicznego dialogu; budowa sztuk jego, co prawda, zawsze była wadliwa.

macyj z najkompetentniejszego źródła doniesie, że w reskrypcie, którym P. Minister sprawiedliwości zarządził rozpisanie konkursu na mające być nowo obsadzone posady urzędników kancelaryjnych, postawiona została jako wskazówka co do awansowania urzędników kancelaryjnych zasada, iż do awansu uzdolnionym jest każdy urzędnik, który, pomijając wymagane dla danych stanowisk urzędowych pewne specjalne kwalifikacje natury rzeczowej — dotychczasowem swem zachowaniem się nie okazał, że jest niegodny posunięcia go na stopień wyższy.

— Odwołany wiec miast i gmin czeskich odbył się ma w Pradze w pierwszej połowie września.

— Chrześcijańsko-socjalni deputowani w Wiedniu uchwalili na czwartkowej konferencji stronnictwa następującą rezolucję, której tekst podaje *Deutsches Volksblatt*: „Chrześcijańsko-socjalna partya potępiła z całą stanowczością ucisk i ograniczenie swobodnego wyrażania opinii, jakie się okazało wobec manifestacji niemieckiego ludu w sprawie rozporządzeń językowych, a szczególnie wobec wiecu ludowego w Chebie. Ponawia ona postawione już przez wiedeńską Radę gminną żądanie cofnięcia rozporządzeń językowych i uregulowania kwestyi językowej w drodze ustawodawczej z uwzględnieniem uprawnionych rozszczeń niemieckiego ludu w Austrii. Wyraża nadto nadzieję, że wszyscy uczeni niemieccy Austriacy wytrwają w tej walce przeciw rozporządzeniom językowym, a w obronie swojej narodowości, nie dając się przytem sprowadzić na manowce intrygami kilku klerykałów, żydowskich liberalów i zsojuszonych z nimi zwolenników Schönerera.“

Katolicka prasa niemiecka nie przestaje występować przeciw przenoszeniu agitacji przeciw rozporządzeniom językowym dla Czech do cesarstwa niemieckiego. Świeżo czyni to w ostrych słowach *Münster Journal*, który artykuł swój kończy słowami: „Czechom dzieje się tylko sprawiedliwość, a Niemcom żadna krzywda“, oraz *Augsburger Post Zeitung*, która wykazuje rzeczowo, że obawy Niemców z powodu tych rozporządzeń są płonne i pisze między innymi: „Walkę, która powstała w Austrii przeciw rozporządzeniom językowym, można tylko wtedy zrozumieć, jeżeli zna się potrzebę pobitego liberalizmu, aby obstrukcją osłonić własną słabość. Także z tego powodu byłoby lepiej, gdyby niemieccy profesorowie byli zaniechali swego adresu, ponieważ wielu z nich zalicza się do przeciwników liberalizmu, a mianowicie jego austriackiego gatunku“.

W tym samym duchu rozpisuje się katolicki *Deutsches Volksblatt* w Stuttgarcie, *Westfälischer Merkur* w Monasterze, *Der Elsässer* w Strassburgu i liczne inne pisma katolickie.

General-gubernatorstwo wileńskie. — Gubernia smoleńska.

W lipcowym zeszytu miesięcznika *Wiestnik Jewropy* część kroniki poświęcono general-gubernatorstwu wileńskiemu. *Wiestnik* bierze za punkt wyjścia artykuły drukowane w tej sprawie w *Mosk. Wied.*, a przytoczy-

Zwolna tylko rozwijały się ambicje literackie Meilhaca. Jeszcze w r. 1878 pisywał libreta operetkowe; Lecocq zawdzięcza mu tekst do „Małego księcia“. Równocześnie jednak układał libreta dla oper, i to z równym powodzeniem jak dla operetek. „Carmen“ Bizeta i „Manon“ Masseneta, najgłośniejsze opery tych kompozytorów, napisane są do słów Meilhaca.

Jako komedyopisarz postawił Meilhac pierwsze kroki również wspólnie z Halévy. „Frou Frou“ przeszła przez wszystkie sceny. Kiedy Halévy, zmęczony sceną i myśląc już o akademii, porzucił produkcję utworów śliskich, Meilhac poszukiwał sobie nowych współpracowników, z którymi napisał „Ma Carneade“ „Gotte“, „La petite Marquise“. W r. 1888 dopiero odważył się pisać zupełnie samoistnie; komedye „Décoré“ i „Ma Cousine“ miały jeszcze wielkie powodzenie. Nareszcie i Meilhac, za przykładem Halévyego zdecydował się „spoważnić“. Napisał parę sztuk dla komedyi francuskiej; ale ani „Pepa“, ani „Margot“, ani wreszcie „Grosse fortune“ nie zdołały utrzymać się na repertuarze.

Sztuki te umożliwiły jednak wybór Meilhaca do akademii, a w roku bieżącym stary ten satyr, który przez całe życie był apostołem grzechu, wygłosił miał przy rozdawaniu nagród mowę — o enocie. Przypomina to owego pobożnego organistę z wodewilu jego „Nitouche“, który zarazem komponował operetki. „Car Célestin est Floridor, et Floridor est Célestin“.

Puk.

wszy główne wnioski autora tych artykułów p. Wołyńca, pisze:

„Z charakteru obrony general-gubernatorstwa wnioskować można do pewnego stopnia o właściwościach sprawy wziętej w obronę. General-gubernatorstwa istnieją nie wszędzie na kresach. Nie mają tej władzy ani prowincye nadbałtyckie, ani kraj noworosyjski, bardziej oddalony od Petersburga, niż kraj północno-zachodni. Jeśli bliskość stolicy ma stanowić o istnieniu general-gubernatorstwa, to do Wilna tyleż godzin drogi co do Rygi. A cóż w obec telegrafów i kolei znaczą jakieś 100—200 wiorst mniej czy więcej? Stosunki miejscowe w guberniach nadbałtyckich nie przedstawiają mniej „szczegółów i cieniowań“, niż gubernie północno-zachodnie, a jednak nie ma mowy o przywróceniu general-gubernatorstwa nadbałtyckiego. Gubernia mińska, witebska i mohylowska w porównaniu z wileńską i kowieńską, istotnie mogą być nazwane rosyjskimi i prawosławnymi, ale co do gubernii grodzieńskiej, to stosunek pomiędzy prawosławnymi, a katolikami (827 tysięcy i 384 tysięcy) prawie taki sam, jak w gubernii witebskiej (769 na 320 tysięcy). Czyż zresztą religia i narodowość mogą same przez się usprawiedliwiać w stopniu należytym konieczność specjalnych pełnomocnictw? Wszystko nadzwyczajne, już z obawy sprzeczności wewnętrznej, winno być czasowem, a więc zależec od okoliczności czasowych i przechodnie, a religia i narodowość danej ludności nie zmieniają się wcale, albo nader wolno. Pozostaje więc tylko argument czerpany z nastroju wrogiego ludności kraju północno-zachodniego.“

Przypuszcmy, że taki nastrój istnieje, jakkolwiek nie wiąże się z tem zniesienie podatku procentowego i wiele innych rzeczy, to jednak jakże określić, o ile ów nastrój wynika z tych pełnomocnictw specjalnych, które uznają się za konieczne dla wytepienia owego nastroju? Czy nie ma tu koła zaczerpniętego, z którego wyjściem jedynem jest zapomnienie przeszłości, nie jako nauki danej przez historję, lecz jako źródła specjalnych zarządzeń? Być może, iż powiedzą nam, że pełnomocnictwa specjalne przysługują nie tylko general-gubernatorom i że najlepszą rekojmnią przeciw środkom nadzwyczajnym jest zmiana nie w ustroju administracyjnym, lecz w przewodnich zasadach działalności administracyjnej. Temu zaprzeczyć niepodobna, ale nie mniej niewątpliwem jest, że organizacja władzy odbija się w mniejszym, czy większym stopniu, na sposobach korzystania z władzy. W ogólnym biegu spraw zarządu, general-gubernatorstwa oddawna już uznane zostały za niepotrzebną instancję. Normalny bieg spraw nie wymaga interwencji general-gubernatora i gdyby zaniechał używania swych pełnomocnictw specjalnych, to szybko uczułby sam, że jest całkiem zbędny. Inaczej się rzecz ma z gubernatorem. On ma zakres działalności bardzo rozległy, a dla ujawnienia energii nie potrzebuje wcale uciekać się do środków nadzwyczajnych.“

„Dostatecznym ogniwem, łączącym działalność gubernatorów, jest władza centralna, nie potrzebująca wcale w warunkach normalnych pośrednictwa general-gubernatorstwa. Rzecz prosta, że wszystko to, cośmy powiedzieli, daje się zastosować nie tylko do wileńskiego general-gubernatorstwa. Jeżeli mówimy o niem, to tylko z przyczyn wyjątkowej, która postawiła na porządku dziennym sprawę zwinięcia tej władzy. Wątpliwości mogą powstać tylko, gdy chodzi o kresy azjatyckie, a przynajmniej o te, w których trudno się obejść bez połączenia w jednym ręku władzy wojskowej i cywilnej. Na zachodzie Państwa takie połączenie władzy oddawna już przestało być poczytywanem za bezwzględnie konieczne, a to — kończy *Wiest. Jewropy* — ułatwia znacznie przejście do ogólnego systemu zarządu lokalnego.“

Pisma rosyjskie tej barwy, co *Mosk. Wied.* i *Swiet.*, starają się koniecznie przekonać rząd, iż gubernia smoleńska ulega stopniowemu polszczeniu się. Oto co pisze w tej mierze petersburski *Swiet.*:

„Z miejscowości nawskróś rosyjskich dochodzą wieści smutne w swej groźbie, a dotyczącej przewagi Polaków-katolików nad żywiołem rosyjskim. Umyślnie mówimy: „Polaków-katolików“, gdyż tylko katolicyzm — ta przeważnie „polityczna religia“ — czyni z pobratymczych nam Słowian antypaństwowy żywioł w Rosyji. Tylko pod wpływem zawsze i wszędzie politykującego duchowieństwa tworzą się politykujący fanatycy Polacy, pociągający za sobą chwytne umysły historycznie słabych pod względem politycznym rozum panów polskich. Fakt to powszechnie znany, iż gubernia smoleńska jest spolszczona, a nawet miasto Wiaźma liczy około 1000 mieszkańców Polaków. Polacy wszędzie pozostają Polakami: wszędzie, gdzie ich wielu, trzymają się oni zdala od Rosyan. Dawniej tego nie było. — Polacy chętniej tam zbliżali się do społeczeństwa rosyjskiego, pozwalali dzieciom uczęszczać na lekcye religii i na nabożeństwo spiewać w cerkwi gimnazjalnej. Lecz ostatnimi czasy wszystko to się w Wiaźmie zmieniło. Oto zaczynają w mieście tem myśleć o budowie kościoła, albo kaplicy, nawet księdza

chcą sobie sprowadzić, aby wykladał religię katolikom, uczęszczającym do gimnazjum. Dawniej księża ze Smoleńska przyjeżdżali do Wiaźmy dwa razy do roku, obecnie przyjeżdżają tam co miesiąc, albo nawet częściej.“

Rozstrzygająca walka w Izbie pruskiej.

W sobotę rozstrzygnęły się ostatecznie w pruskiej Izbie poselskiej losy noweli o stowarzyszeniach politycznych i zebraniach publicznych, zaprojektowanej przez ministra spraw wewnętrznych, von der Recke.

Wiadomo, że najpierw ks. Hohenlohe w parlamencie przyrzekł, iż prawo pruskie, obowiązujące bez zmian od r. 1851 będzie zreformowane w duchu liberalnym. Po długich wyczekiwaniach nareszcie rząd wystąpił z projektem, nie zadawalającym atoli wcale stronnictw liberalnych. Zaprojektowano bowiem wprowadzenie ograniczenia, które stowarzyszeniom o charakterze politycznym nie pozwalało utrzymywać wzajemnych ze sobą stosunków, natomiast zaprojektowano nowość: wykluczenie małoletnich od udziału w zebraniach (co dawniej było dozwolone), a nadto wprowadzono do ustawy dwa paragrafy upoważniające organa policyjne do rozwiązywania stowarzyszeń i zgromadzeń publicznych, które nastęrczyłyby budziły podejrzenie, iż dążą do zakłócenia spokoju publicznego.

Większość Izby obawiając się aby przepis o „zakłóceniu spokoju publicznego“ sam w sobie elastyczny nie był zbyt dowolnie interpretowany przez niższe organa policyjne, odrzuciła odnośny paragraf. Natomiast przyjęła paragraf znoszący ograniczenia co do wzajemnych pomiędzy stowarzyszeniami stosunków, oraz paragraf wykluczający małoletnich ze stowarzyszeń politycznych i zgromadzeń publicznych.

Rząd, pomimo to, pragnął przeprowadzić projekt w pierwotnej formie, a w tym celu Izba panów dokonała w nim zmian. Mianowicie określiła jasno przyczyny, mogące spowodować rozwiązanie zgromadzeń publicznych i stowarzyszeń.

Według projektu Izby panów, policyja ma mieć prawo rozwiązywania tylko zebranych publicznych i stowarzyszeń politycznych, które, mając charakter anarchiczny, lub socjalistyczny, objawiają dążenie do obalenia porządku społecznego.

Przez te zmiany ustawa przybrała specjalny charakter antysocjalistyczny i w pewnej mierze miała zastąpić dawną ustawę antysocjalistyczną, której parlament nie chciał odnowić, a której odnowienia rząd hr. Capriviego po roku 1890 wcale się nie domagał.

Losy ustawy w obecnem brzmieniu były zawisłe od bardzo nie wielkiej liczby głosów narodowo-liberalnych. W sejmie pruskim, którego posłowie wybierani są według systemu trzyklasowego, dającego przewagę warstwom zamożniejszym, dwa stronnictwa konserwatywne, głosujące za wszelkimi projektami rządu, rozporządzają tyłu głosami, że połączenie się z niemi kilku narodowo-liberalów wystarczyłoby do wytworzenia większości, wprowadzić bardzo drobnej, którą jednakże rząd zadowoliliby się, mając za sobą uchwałę Izby panów.

W całych Niemczech oczekiwano z nieśkrychanem zacięciem rezultatu sobotnich obrad i ostatecznego głosowania Izby.

Dyskusję otworzył minister spraw wewnętrznych v. de Recke zaznaczając, że brzmienie, jakie Izba panów nadała przedłożeniu rządowemu, różni się od uchwał Izby deputowanych o tyle, że nadaje rządowi większą samodzielność i siłę w obec socjalistów i pewnych antynarodowych stronnictw. Należy zapobiedz wzrastającej agitacji socjalistów, zwłaszcza na prowincjach; mianowicie chronić trzeba rezerwistów i członków obrony krajowej od agitacji socjalistycznej. Rząd nie twierdzi bynajmniej, jakoby przedewszystkiem należało chwycić się zarządzeń policyjnych celem obrony, bo obrona ta polegać powinna na racjonalnych, społecznych i religijnych pojęciach. Ponieważ chodzi tu tylko o zmanifestowanie zdrowego rozsądku w obec nieprzejednanego wroga, przeto rząd z czystym sumieniem wzywa Izbę poselską, aby głosowała za uchwałą powziętą przez Izbę panów.

Przewódca stronnictwa narodowo-liberalnego dep. Hobrecht zaznaczył, że stronnictwo jego ściśle trzymać się będzie dawnych swych postanowień w tym względzie. Polityczni przyjaciele jego nie lekceważą niebezpieczeństwa jakie grożą ze strony socjalistów, ale — z drugiej strony nie ma powodu utrzymywać, że niebezpieczeństwo to stanie się odtąd większem niż dotychczas.

Po przemówieniu konserwatyisty Stiruma, który popierał gorąco projekt rządowy, zabrał głos przewodca centrum, Lieber. Oświadczył on, że stronnictwo jego odrzuca stanowcze żądanie rządu. Mowca nie godzi się na zdanie ministra, który twierdzi, że nowa ustawa będzie ciężkim ciosem dla socjalnej

Nadane.

Ruch pociągów kolejowych obowiązujący z dniem 1. maja 1897.

(Przyjazdy i odjazdy pociągów podane są podług zegara średnio-europejskiego).

Lekarz dr. K. Zgórski
mieszka obecnie ul. Kopernika 1. 16
Telefon nr. 17. 395

Lekarz-dentysta
Dr. B. Kaczorowski
mieszka: Lwów, ul. Sobieskiego nr. 3, pierwsze piętro obok placu Maryackiego i sklepu Dittmara.
Sztuczne zęby po możliwie przystępnych cenach. 239

Przyjeżdżali do Lwowa
dnia 23 lipca 1897.
HOTEL GEORGE
PP. M. Jabłońska i H. Piławska z Litwy, A. hr. Starzeński z Podola ros., A. hr. Krasieński z Warszawy, St. hr. Piniński z Wiednia, Wł. Gniewosz z Kontów, J. Gizowski z Podwysokiego, St. Trzebieski z Dynowa, St. Gołaszewski i F. Miliński z Toustobab, F. Minkusiewicz z Dukli.

HOTEL IMPERIAL.
PP. L. Chrzanowski z Krakowa, Z. Wiszniowski z Przemyslan, E. Augustynowicz z Woszczanice, P. Bielecki z Jasła, St. Kaczyński z Zagórza, S. Nowiński z Ukrainy.

HOTEL EUROPEJSKI
PP. J. Frankiewicz z Nadwórnej, Wł. Leuczowski z Podola ros., W. Starek z Genui, A. Madeyski z Medenic, K. Grabowski z Konich, A. Strzelecki z Kukizowie, M. Osuchowski z Bieniawy.

HOTEL BELLEVUE
PP. A. Berger z Krakowa, Dr. N. Braunn z Kopyczyniec, M. Chmura z Sokala, K. Woźniak z Warszawy, M. Paszkowski z Rosyl.

HOTEL FRANCUSKI
W nowym zarządzie odnowiony (F. Proksch).
PP. Dr. Włodz. Spasowicz z Petersburgu, Bar. Tumanów z Wołynia, B. Górski z Dąbrowy, W. Żelechowski z Żurawa, Br. Bereżecki z Wołynia, Hr. Al. Rekleński z Wołynia, K. Rozwadowski z Odessy.

Wystawy i Muzea.
Nieustająca Wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych we Lwowie, przy placu św. Ducha 1. 10, pierwsze piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 przed południem do godziny 5 popołudniu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. — Dla członków wstęp wolny.

Muzeum przemysłowe miejskie otwarte codziennie (z wyjątkiem niedziel) od godziny 9 rano do godziny 3 po południu w niedzielę i święta od godziny 10 rano do godziny 1 z południa. — Biblioteka muzealna otwarta codziennie od godziny 11 przed do do godziny 3 po południu (w niedzielę i święta od godziny 10 do g. 1). — Wstęp w dni powszednie 20 ct., w niedziele wolny.

Cennik wowskiej lzby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 26. lipca 1897.

Table with columns for 'płaćca żądają' and 'płaćca' for various items like '1. Akcje za sztuke', 'II. Listy zastawne za 100 zł.', 'III. Obligi za 100 zł.', 'IV. Losy', 'V. Monety'.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Table with columns for 'płaćca' and 'żądają' for 'A. Ogólny dług państwa', 'Jednolity dług państwa w banknot.', 'Jednolity dług państwa w srebrze'.

Rentę austriacką i węgierską, wszelkie losy, jakoteż monety zagraniczne kupują i sprzedają najkorzystniej

Main railway schedule table with columns for 'Pociąg' (number, posp., osob., przych. o g.), 'do Lwowa', and 'ze Lwowa'.

Noce godzinę od 6 wieczór do 5:59 rano objęte są tustem ramkami. — Biuro informacyjne e. k. kolei państwowych przy ulicy Trzeciego Maja w Hotelu Imperial. udziela wyjaśnień w sprawach kolejowych. sprzedaje wszelkiego rodzaju bilety jazdy i rozkłady jazdy w formie kieszonkowej.

Table with columns for 'płaćca' and 'żądają' for various items like 'Losy z roku 1854', 'Galic. pożyczka z r. 1873', 'F. Listy zastawne', 'J. Akcje banków', 'K. Akcje Przedsiębiorstw transportowych', 'L. Akcje Przedsiębiorstw przemysłowych', 'M. Waksle', 'N. Waluty'.

Sokal i Lilien, Dom bankowy i kantor wymiany
Zlecenia z prowincji wykonywujemy odwrotną pocztą bez doliczenia jakiegokolwiek prowizji. 1

Licytacje.

L. 51217 (6075 1—3)
OBWIESZCZENIE.

Celem oddania w przedsiębiorstwo budowlu nowych i konserwacyjnych na Przemysły od Słupna do Gorzowa na 4 względnie 6 lat tj. od roku 1898 do 1901 względnie 1903 włącznie odbędzie się w c. k. Starostwie w Krakowie 26 sierpnia 1897 o godzinie 12 w południe publiczna licytacja za pomocą ofert pisemnych.

Warunki budowy można przejrzeć w c. k. Starostwie w Krakowie, gdzie także w wyżej oznaczonym dniu i godzinie wniesione być mają oferty, ułożone w sposób poniżej podany i w 300 zł. w. a. wynoszące wadium zapoatrzone.

Oferty wniesione po oznaczonym terminie albo nie ułożone według podanego wzoru lub złożone w innym urządzie, albowież niezapatrzone w należyte wadium, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 17 lipca 1897.

L. 4058 (6068 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie w sprawie Lejzora Stahl przeciw Nykołajowi Popadiuk pto 140 zł. z pn. ogłasza na skutek przyjętej prawomocnie oferty dodatkowej Noacha Altmana w kwocie 80 zł. w. a. ponowną przymusową licytację realności whl. 199 ks. gr. gm. kat. Chlebyczyn polny objętej dłużnika Mikołaja Popadiuka Hnata własnej na 160 zł. w. a. oszacowanej na jednym terminie dnia 12 sierpnia 1897 w sądzie o godz. 10 przed południem odbyć się mającą z tem, że przy tej sprzedaży tylko cena wyższa od zafiarowanej oferty przez Noachę Altmana przyjętą będzie.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i bliższe warunki są w tus. registraturze do przejrzania.

Wadium wynosi 16 zł. w. a.
w Zabłotowie, 14 maja 1897.

L. 5078 (6069 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie w sprawie egzekuc. Ruchli Dunst przeciw Danielowi Sternberg pto 500 zł. z pn. ogłasza przymusową licytację realności whl. 1064 ks. gr. gm. kat. Zabłotów objętej dłużnika Daniela Sternberga własnej na 800 zł. w. a. oszacowanej w dniach 12 sierpnia 1897 i 16 września 1897 każdym razem w sądzie o godzinie 10 przed południem odbyć się mającą z tem, że na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową, zaś na drugim także niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i bliższe warunki, są w tus. registraturze do przejrzania.

Wadium wynosi 80 zł. w. a.
Zabłotów, 26 maja 1897.

L. 3424 (6059 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Belzie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz Josła Bera sumy 30 zł. w. a. z pn. licytację realności Fedka Moroz własnej, wyk. hip. 69 gm. kat. Machnowek objętej na dzień 16 sierpnia 1897 i na dzień 16 września 1897 zawsze o godzinie 10 rano, w biurze II. tut. sądu.

Cena wywołania 106 zł. w. a.
Wadium 106 zł. 90 ct. w. a.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół ocenienia, tudzież wyciąg hip. przejrzeć można w tus. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli dr. Artur Fichmann adwokat w Belzie.
Belz, dnia 31 maja 1897.

L. 19375 (6055 1—3)

Dnia 26 sierpnia i dnia 27 września 1897 każdym razem o godzinie 10 zrana odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż połowy realności lwh. 289 ks. gr. gm. kat. Skrzyńców objętej, Jędrzeja Barnasia własnej na pokrycie pretensyi małoletniego Marcina Ciochenia pto 225 zł.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1100 zł. w. a., poniżej której na terminie pierwszym sprzedaż nie nastąpi, zaś na drugim terminie sprzedaż nastąpi za jakąkolwiek najwyższą cenę.

Wadium wynosi 110 zł., kuratorem wierzycieli adwokat dr. Malawski z substytucją adw. dr. Tertila ustanowiony.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy do przejrzania w Registraturze.
C. k. Sąd powiatowy miej. deleg.
Tarnów, dnia 30 czerwca 1897.

L. 4134 (6072 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegow. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia, na rzecz Ksenki z Melnyków Fedczy-

szyn 20 Pryma sumy 35 zł. w. a. z przyn. licytację realności własnej wyk. hipot. 37 i połowy realności wyk. h. l. 136 ks. gr. gm. Rzęsna ruska objętej na dzień 30 sierpnia 1897 i na dzień 22 września 1897 zawsze o godzinie 10-tej rano w biurze IV.

Cena wywołania realności objętej wyk. hip. l. 37 gm. Rzęsna ruska 292 zł. i realności objętej w. h. l. 136 tejże gminy 5 zł. wal. austr.

Wadium 29 zł. 50 ct.
Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół spisania przynależności, ocenienia, tudzież wyciąg hipot., przejrzeć można w tus. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Aleksander Schier we Lwowie.
Lwów, dnia 10 lipca 1897.

L. 126 (6056 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegow. w Tarnopolu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże Sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Łozowej położonej wedle wyk. hip. l. 25 tejże gminy Łozowa, dłużnika Piotra Bednarskiego własnej, na zaspokojenie pretensyi Herza Weinbroda w kwocie 1130 zł. dnia 26 sierpnia 1897 o godzinie 10 rano li tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 5475 zł. a. w.

Gdyby nikt ceny szacunkowej nie ofiarował, natenczas odbędzie się termin drugi dnia 24 września 1897 o godzinie 10 rano na którym poniżej ceny szacunkowej realność ta sprzedana zostanie.

Wadium wynosi 547 zł. 50 ct. a. w.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia Sąd dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 13 lutego 1897 do tabuli weszli, kuratorem p. adw. dra Pohoreckiego i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacji i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszym zawiadania.
Tarnopol, dnia 22 lutego 1897.

L. 2147 (6035 1—3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Żółkwi w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. gal. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie przeciwko Karolowi Jezierkowskiemu i spadkobiercom s. p. Józefy Jezierkowskiej o zapłacenie kwoty 1663 zł. 94 ct. a. w. z pn. odbędzie się publiczna licytacja przymusowa realności wykazanej hip. l. 314 ks. gr. gminy kat. Żółkiew I. część objętej własności Karola Jezierkowskiego i spadkobierców s. p. Józefy Jezierkowskiej będącej dla powyższej pretensyi za hipotekę służącej na 4800 zł. w. a. przy udzieleniu pożyczki ocenionej w dwóch terminach a mianowicie w dniu 30 sierpnia 1897 i w dniu 24 września 1897 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Na pierwszym terminie będzie realność sprzedana tylko powyżej ceny szacunkowej lub za tąż cenę na drugim także poniżej ceny szacunkowej.

Wadium 480 zł. a. w.
Kuratorem dla nieznanych wierzycieli ustanowiony p. Alfons Borowski w Żółkwi.

Reszta warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt opisania przynależności do przejrzania w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.
Żółkiew, 20 kwietnia 1897.

L. 6395 (6015 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dolinie zawiadamia, że celem zaspokojenia wierzycielności w kwocie 60 zł. a. w. z pn. odbędzie się dnia 31 sierpnia 1897 i dnia 1 października 1897 każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację realności pod lk. 32 w Niagrynie położonej whl. 464 ks. gr. gm. katastr. Lolin-Niagryn objętej dłużnika Józefa Wacława Kawki własnej

Cena wywołania 490 zł.
Wadium 49 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adwokat dr. Dobrowolski w Dolinie.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.
Dolina, 3 czerwca 1897.

L. 6748 (5981 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Radłowie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 109 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Pinkasa Grossbrata w tut. Sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 18 gm. kat. Marcinkowice objętej dłużnika Władysława Lesniowskiego własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 1 września i dnia 14 października 1897 każdym razem o godz. 10 rano.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony c. k. notaryusz Jan Maczyszyn w Radłowie.

Wadium wynosi 129 zł.
Radłów, 4 czerwca 1897.

L. 5418 (6013 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dolinie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzycielności w kwocie 375 zł. a. w. z pn. odbędzie się dnia 25 sierpnia 1897 i dnia 1 października 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności pod lk. 205 w Kniatoluce położonej dłużniczki Maryi Zawadzkiej własnej.

Cena wywołania 1901 zł. 50 ct.
Wadium 190 zł. 15 ct.

Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tus. registraturze.
C. k. Sąd powiatowy.
Dolina, 16 czerwca 1897.

L. 1160 (6033 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Wiśniczu przeprowadzi celem zaspokojenia sumy 2000 zł. na rzecz galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacji sprzedaż posiadłości lwh. 298 gm. kat. Wiśnicz objętej dłużników Estery Forscher i spóln. własnej w dwóch terminach dnia 30 sierpnia i 30 września 1897 każdym razem o godz. 10 rano.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony tut. notaryusz Runge.

Cena wywołania 4200 zł.
Wadium wynosi 420 zł.
C. k. Sąd powiatowy.
Wiśnicz, 12 lipca 1897.

L. 1159 (5032 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Wiśniczu przeprowadzi celem zaspokojenia sumy 3000 zł. na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacji we Lwowie sprzedaż posiadłości lwh. 10 gm. kat. Leksandrowa objętej dłużników Estery Forscher i spóln. własnej w dwóch terminach dnia 30 sierpnia, względnie 30 września 1897 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony tut. notaryusz Runge.

Cena wywołania 7000 zł. w. a.
Wadium 700 zł.
C. k. Sąd powiatowy.
Wiśnicz, dnia 12 lipca 1897.

L. 3857 (6022 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kalwaryi zawiadamia iż celem zaspokojenia wierzycielności 425 zł. z pn. odbędzie się na rzecz kasy oszczędności w Wadowicach w tut. sądzie przymusowa sprzedaż całej posiadłości wyk. hip. l. 113 gm. Kalwarya objętej Anny Grusiewicz własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 30 sierpnia i 27 września 1897 każdym razem o godz. 10 rano.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiony p. adw. dr. Förster.

Wadium wynosi 43 zł.
Kalwarya, 28 maja 1897.

L. 3271 (5865 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Uhnowie przedsięwzięcie celem zaspokojenia wierzycielności Abrahamia Schreckenhammera w kwocie 105 zł. a. w. z pn. przymusową sprzedaż realności whl. 25 ks. gr. gm. kat. Szczepiatyn objętej dłużnika Jacka Czornego własnej w zabudowaniu tut. Sądu dnia 3 września i 15 października 1897 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 2480 zł. a. w.
Wadium 250 zł.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony p. Julian Celewicz c. k. notaryusz w Uhnowie.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

Uhnów, 6 maja 1897.

L. 7271 (6016 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dolinie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzycielności Nathana Reislera w kwocie 927 zł. a. w. z pn. odbędzie się dnia 1 września 1897 i dnia 5 października 1897 każdym razem o godz. 10 przedpołudniem egzekucyjna sprzedaż przez licytację połowy realności pod lk. 149/130 w Dolinie położonej, dłużników Eliasza i Sierki Wolluchów własnej.

Cena wywołania 1500 zł.

Wadium 150 zł.

Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych z życia i miejsca pobytu Löwiego Weitznera i innych niewiadomych wierzycieli adw. dr. Józef Dobrowolski w Dolinie.

C. k. Sąd powiatowy.
Dolina, 24 czerwca 1897.

L. 15711 (5479 1—3)

Kałuški c. k. Sąd powiatowy ogłasza, że celem zaspokojenia sumy 497 zł. 90 ct. z pn. odbędzie się na rzecz Majera Weinreba w tut. sądzie sprzedaż posiadłości wyk. hip. l. 460, 461 i 462 gminy Nowica objętej dłużnika Nykoły Kohuta w 3/4 i Kseni 1 i 2 sl. Matijów 3 sl. Kohut 4 sl. Ilków w 1/4 ad wh. 460, Iwana Nebelowicza ad wh. 461 i Jakowa Kohuta ad whl. 462 własnej w dniu 14 września 1897 i 26 października 1897 każdym razem o godz. 10 rano.

Wadium wynosi 266 zł.
Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Stanecki z Kałusza.

Kałusz, 29 sierpnia 1897.

L. 3115 (6034 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zaleszczykach podaje do wiadomości, że w tymże Sądzie odbędzie się publiczna sprzedaż niewydzielonej połowy realności w Zaleszczykach położonej wedle whl. 481 ks. gr. tejże gminy dłużnika Berla Warmbranda własnej, na zaspokojenie pretensyi Towarzystwa zaliczkowego i kredytowego dla handlu i przemysłu w Zaleszczykach w kwocie 765 zł. z pn. dnia 9 września 1897 i 13 października 1897 każdego razu o godzinie 10 rano a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadium wynosi 104 zł. 20 ct.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Dla wierzycieli, którymby rezolucya licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego do tabuli weszli ustanowiony kuratorem adw. dr. Łazarz Schauer.

Zaleszczyki, 30 czerwca 1897.

L. 3160 (5893 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Glinianach ogłasza, że dla zaspokojenia wierzycielności Salamona Katza w kwocie 70 zł. odbędzie się w tymże Sądzie dnia 1 września i 13 października 1897 o godz. 10 rano publiczna przymusowa sprzedaż 1/2 ciał hip. lwh. 587 i 344 tudzież całych realności lwh. 346 i 503 gm. Łahodów Michała Cymbały względnie Michała Prociów własnych stanowiących.

Cena wywołania wynosi ad 1) 410 zł., ad 2) 35 zł., ad 3) 1270 zł., ad 4) 20 zł. niżej której na pierwszym terminie sprzedaż nie nastąpi.

Wadium wynosi 10% ceny szacunkowej.

Kurator wierzycieli Szymon Czestynski w Glinianach.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w Sądzie tutejszym.

Gliniany, 22 czerwca 1897.

L. 10860 (5777 1—3)

Kałuški c. k. Sąd powiatowy ogłasza, że celem zaspokojenia sumy 230 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Kałuszu w tut. Sądzie sprzedaż połowy posiadłości whl. 1006 gm. Kałusz objętej dłużnika Henryka Przystałskiego własnej w dniu 22 września 1897 i 27 października 1897 każdym razem o godz. 10 rano.

Wadium wynosi 42 zł.
Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Witulin z Kałusza.

Kałusz, 3 lipca 1897.

L. 4231 (5747 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Lisku zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi Abraham Rosenberga w kwocie 24 zł. odbędzie się w zabudowaniu sądowym w dniach 23 września 1897 i 25 października 1897 zawsze o godzinie 10 rano publiczna przymusowa sprzedaż ciał hwl. 196, 232 tudzież 1/4 ciał hwl. 198 i 5/24 części ciała hwl. 285 dłużnika Kościła Szweda własnych.

Na pierwszym z tych terminów zostanie powyższe ciało hipot. tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na drugim także i niżej takowej sprzedane.

Cena wywołania 935 zł. 12 1/2 ct.
Wadium 93 zł. 60 ct.
Inne warunki w Sądzie przejrzeć można.
Lisko, 3 maja 1897.

Do tej posady przywiązane są pobory w myśl ustawy z dnia 9 kwietnia 1870 Dz. p. p. Nr. 47 i z dnia 15 kwietnia 1873 Dz. p. p. Nr. 48.

Podania zaopatrzone w dokumenta kwalifikacyjne należy wnieść w drodze służbowej do Prezydium c. k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do 5 sierpnia 1897.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.
Lwów, dnia 15 lipca 1897.

Upadłości.

L. 5152 (5957 3-3)
C. k. Sąd obwodowy w Jasle podaje do wiadomości, iż w ślad § 62 ustawy konk. wdrożeniem zostało postępowanie konkursowe do majątku Abrahama Hollendera dzierżawcy dóbr w Moszczenicy a to do całego tak ruchomego gdziekolwiek znajdującego się, jakoteż do nieruchomości majątku, położonego w tych krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 D. p. p. z r. 1869 nr. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowanym został p. Rada Sąd krajowego Klemensiewicz w Bieczu, tymczasowym zaś zawiadawcą masy dr. Michał Maciejowski w Bieczu.

Celem potwierdzenia ustanowionego przez Sąd lub przedstawienia innego zawiadawcy masy konkursowej i jego zastępcy, tudzież wyboru wydziału wierzycieli, wyznacza się posuchanie na dzień 30 lipca 1897 o godz. 9 z rana, przed komisarzem konkursowym w Bieczu, na którym stawić się mają wierzyciele z odpowiednimi dokumentami, roszczenia ich wykazującymi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający, chociażby nawet o takowe i spory wytoczonymi były, powinni takowe do dnia 15 września 1897 stosownie do przepisów ustawy konkursowej unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych, zgłosić i na posuchaniu w dniu 11 października 1897 o godzinie 9 z rana w c. k. Sądzie powiatowym w Bieczu odbyć się mającym, do likwidacji i do uprządkowania podać.

Zgłoszonym i na ogólnym posuchaniu stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny wybór w miejsce zawiadawcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli dotychczas urzędujących, powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Zarazem przypomina się wierzycielom nie mieszkającym ani w Bieczu ani w obrębie orzecztwa tego Sądu, że w ślad § 111 ust. konkur. obowiązani są donieść sądowi o wybranym przez siebie a w Bieczu mieszkającym pełnomocniku do przyjmowania za nich wszelkich uchwał, gdyż w przeciwnym razie na wniosek komisarza konkursowego na ich koszt i niebezpieczeństwo kurator byłby ustanowiony.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety lwowskiej”
C. k. Sąd obwodowy.
Jasło, dnia 17 lipca 1897.

L. 5852 (6042 2-3)
C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu na podstawie propozycji po myśli §. 74 ord. konk. na posuchaniu w dniu 6 lipca b. r. przez zgromadzonych wierzycieli upadłości S. t. Borgenichta większością głosów poznaczonych, zamianował w miejsce tymczasowego zarządcy masy adw. dr. Młodzika tymże zarządcą Hirscha Weinbergera przemysłowca z Limanowej, a jego zastępcą Leopolda Selingera.

C. k. Sąd obwodowy.
Nowy Sącz, 10 lipca 1897.

L. 46235 (6070 1-3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystkie ruchome, jakoteż na wszystkie nieruchomości, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1 Dz. p. p., położony majątek masy spadkowej Andrzeja Lipusa kupca w Gródku.

Kierownictwo tego konkursu porucza się Panu c. k. sędziemu powiatowemu w Gródku jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadawcą masy ustanawia się p. adw. dr. Longina Ozarkiewicza w Gródku, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadawcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 11 sierpnia 1897 godziną 10 przed południem w biurze komisarza konkursowego w Gródku.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąkolwiek pretensją do wspólnej masy rozbiorowej, ma taką zgłosić w tym sądzie krajowym, lub w Sądzie powiatowym w Gródku wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 30 września 1897 i

podać ją na terminie na dzień 28 paździer. 1897 godziną 10 przed południem, w biurze komisarza konkursowego w Gródku wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swymi pretensjami, przysługują prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadawcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli, — inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzycieli, ma być usiłowane przeprowadzenie do skutku umowy w myśl §. 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej”

Z c. k. Sądu krajowego
Lwów, dnia 21 lipca 1897.

Kuratele.

L. 40561 (5962 2-3)
Stanisław Szymkiewicz z Krakowa uznany umysłowo chorym.

Kuratorem jego dr. Kazimierz Szymkiewicz z Krakowa.

Sąd deleg. miejski
Kraków, 15 lipca 1897.

L. 4312 (6040 2-3)
Henryka Taube z Żółtkwi uznana umysłowo chorą, kuratorem Anzelm Taube z Żółtkwi.

C. k. Sąd powiatowy.
Żółtkiew, dnia 26 kwietnia 1897.

L. 1986 (6030 2-3)
Ts. uchwałą z dnia 26 października 1893 l. 12650 zawieszona kuratela z powodu marnotrawstwa nad Hryukiem Pelechem z Lipicy górnej uchyloną została.

C. k. Sąd powiatowy.
Rohatyn, dnia 28 lutego 1897.

L. 2446 (6029 2-3)
Włodzimierz Chartoniak z Hubina uznany marnotrawcą.

Kuratorem ustanowiony Oleksa Demiańczuk z Hubina.

C. k. Sąd powiatowy.
Potok złoty, 28 marca 1897.

L. 10594 (6008 2-3)
Hryś Pyrecz z Demianowa uznany marnotrawcą. Kuratorem ustanowiono Pańka Fedunków z Demianowa.

C. k. Sąd powiatowy.
Bursztyn, 20 listopada 1896.

L. 22147 (6006 2-3)
Filip Roos z Żbikowic uznany głupowatym, kuratorem jego ustanowiono Wilhelma Schmidta ze Żbikowic.

C. k. Sąd pow. miej. del.
Nowy Sącz, dnia 3 marca 1897.

L. 10245 (6005 2-3)
Franciszka Bienkowa i Małgorzata vel Kuleczyka z Łęki ad Siedlce uznane za umysłowo chore.

Kuratorem ich Benedykt Gołąb z Łęki ad Siedlce.

Nowy Sącz, 8 czerwca 1897.

L. 3918 (6003 2-3)
Maryanna Gamótkówna z Uhryna uznana za głupkowatą.

Kuratorem Mikołaj Uluczkoicz z Uhryna.

C. k. Sąd pow. m. d.
Nowy Sącz, dnia 20 marca 1897.

L. 6893 (6063 1-3)
Jędrzej Ostafowski z Nowego Targu uznany został marnotrawcą.

Kuratorem dlań ustanowiono Jana Ostafowskiego z Nowego Targu.

C. k. Sąd powiatowy.
Nowy Targ, dnia 5 czerwca 1897.

L. 3730 (6061 1-3)
Kałuski c. k. Sąd powiatowy uznał Semańską Bolecką z Chocima marnotrawcą ustanawiając kuratorem Kością Bolecką z Chocima.

Kałusz, 12 marca 1897.

L. 6901 (6057 1-3)
Dla Stanisława i Bronisławy Lewandowskich dzieci Piotra Lewandowskiego z Bochni za umysłowo chorych uznanych, ustanowiono kuratorem adw. dr. Michnika z Bochni.

C. k. Sąd powiatowy.
Bochnia, dnia 27 czerwca 1895.

Różne obwieszczenia.

L. 62243

OBWIESZCZENIE.

Ponieważ w mieście Louny (Laun) w Czechaen publiczna reżnia została urządzoną, c. k. Namiestnictwo w Pradze zezwoliło roz-

porządzeniem z 10 lipca 1897 l. 107.188 wprowadzić zwierzęta rzeźne z Galicji także do miasta Louny, a to pod warunkami wskazanymi w rozporządzeniu z 21 czerwca 1897 l. 96131 (tutejsze obwieszczenie z 30 czerwca b. r. l. 56318).

Również zezwoliło c. k. Namiestnictwo w Pradze przywozić zwierzęta rzeźne do miasta Pardubie.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.
Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 23 lipca 1897.

L. 1713 (5718 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Zborowie na zasadzie dekr. nadw. z 18 maja 1825 i z 6 stycznia 1842 l. 587 zb. ust. sąd. wzywa niewiadomego właściciela gotówki w kwocie 8 zł. 70 ct. złożonej w c. k. urzędzie podatkowym w Zborowie jako sądowo depozytowym w sprawie egzekucyjnej Mendla Freunda przeciw Jackowi Popowiczowi pto 1 zł. 60 ct. i 50 ct. w. a. z przyn., pod art. 74 z roku 1864, ażeby w ciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni po odbiór rzecznej gotówki w tut. Sądzie się zgłosił i prawa swe do pobrania tego depozytu w tymże terminie tem pewniej wykazał, ileż po bezskutecznym upływie takowego rzeczona gotówka na zasadzie prawa kaduku Skarbowi Państwa na własność przyznana zostanie.

Zborów, dnia 24 maja 1897.

L. 4208 (5715 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Turce w sprawie egzekucyjnej Mojżesza Krebsa przeciw Mikołajowi Bryńko pto 49 złr. 85 ct. a. w. z przyn. zawiadania niewiadomego z życia i miejsca pobytu Mikołaja Bryńki, że dla niego ustanowiony został p. Artur Pedracki c. k. notaryusz w Turce kuratorem ad hoc.

Turka, dnia 26 maja 1897.

L. 9046 (5968 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Delatynie zawiadania niewiadomego z miejsca pobytu Schlomę Spiegła, że przeciw niemu wnioś Selig Komornik dwie skargi o zapłacenie kwot 50 zł. i 22 zł. w. a. z pn., że do rozprawy na takowe termin na dzień 20 lipca 1897 o godzinie 8 rano wyznaczono, a dla pozwanego do zastępowania go w tych sprawach adw. dr. Andermanna z Delatyna kuratorem ustanowiono.

Wzywa się zatem pozwanego, ażeby kuratorowi do swej obrony potrzebnej informacji udzielił, lub innego zastępcę sobie ustanowił i sądowi go wymienił.

Delatyn, 29 maja 1897.

L. 1664 (5959 3-3)
Jego Ekszelleneya Prezydent c. k. lwowskiego wyższego sądu krajowego zamianował dla trzeciej dnia 2 września 1897 o godzinie 9 rano rozpoczynającej się kadencji sądu przysięgłych przy tutejszym Trybunale, przewodniczącym radę wyższego sądu krajowego Fryderyka Kunzka a zastępcami przewodniczącego radę tutejszego sądu Ludwika Słotwińskiego, Henryka Rappego, Jana Jakubowskiego, Karola Hanika, Leona Roszkiewicza, dr. Adolfa Sahanka, Alfreda Posochowskiego i Juliusza Giżowskiego.

Sambor, 14 lipca 1897.

L. 9565 (5967 3-3)
Zawiadania się Florentynę Strzymecką z miejsca pobytu nieznaną, iż Alter Berek Grubner wytoczył przeciw niej pozew o zapłacenie kwoty 38 zł. 72 ct., że dla niej kuratora w osobie adw. dr. Kremera ustanowiono i termin do rozprawy na dzień 2 sierpnia 1897 wyznaczono.

Wzywa się Florentynę Strzymecką, by kuratorowi informacji udzieliła, lub innego pełnomocnika sobie ustanowiła i o tem sąd zawiadomiła, gdyż zle skutki z zaniedbania tego, sama sobie przypisać będzie musiała.

C. k. Sąd powiatowy.
Chrzanów, 12 lipca 1897.

L. 6684 (5973 3-3)
Zawiadania się niewiadomą z życia i miejsca pobytu Annę Mucha, że przeciw niej Maciej Jacina Gąsienica wytoczył skargę de praes. 20 maja 1897 l. 6684 pto 135 zł. 89 ct. na którą termin do rozprawy na dzień 5 sierpnia 1897 wyznaczony został.

Ustanowionemu sobie kuratorowi Janowi Krzeptowskiemu z Zakopanego ma Anna Mucha dostarczyć środków dowodowych do obrony, inaczey szkodliwe następstwa przypisze własnej opieszalosci.

C. k. Sąd powiatowy.
Nowy Targ, dnia 25 maja 1897.

L. 157 (5990 3-3)
Dr. Zygmunt Mysłków, wpisany został na listę adwokatów z siedzibą w Ustrzykach dolnych.

Z Wydziału Izby Adwokatów
Przemysł, 16 lipca 1897.

L. 3643 (5966 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Bukowsku zawiadania z miejsca niewiadomego pobytu Jędrzeja Cieślaka, że przeciw niemu Franciszek Klepacki wniosł w dniu 18 czerwca 1897 l. 3643

pozew o zapłacenie kwoty 13 zł. i że dla niego ustanowiony jest kurator Jan Wackerman z Bukowska.

Do rozprawy drobiazgowej, wyznacza się termin na 20 sierpnia 1897 o 9 rano, na który się strony pod rygorem prawa wzywają.
Bukowsko, 5 lipca 1897.

L. 184 (5971 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Kutach zawiadania niewiadomych z miejsca pobytu małoletnich dzieci Pauliny Hrss, jako Antoninę, Annę, Adolfa, Mathiasa Haassów przez ich ojca Franza Hassa, iż przeciw nim wniosł Salman Tillinger pozew ustny o uznanie własności części ciała tabularnego objętego whl. 733 gminy Hryniawa, na który do rozprawy ustnej wyznaczony został termin na dzień 15 września 1897 o godz. 9 rano i że kuratorem dla pozowanych ustanowiony został adwokat dr. Seweryn Daniłowicz w Kutach.

Zarazem wzywa się ich, aby środków obrony swemu kuratorowi dostarczyli, lub sobie obrońcy sami ustanowili.

Kuty, 23 czerwca 1897.

L. 5069 (5698 3-3)
Zawiadania się niewiadomych z pobytu Lejbe Grossa, Aniele Haluch 3o Ellendową i Józefa Halucha, że celem doręczenia rezolucyj z 12 września 1896 l. 134.485 w sprawie hipotecznej realności lwh. 85, 121, 157 gm. Siary ustanowiono dla nich kuratorem adw. dra Sterna z Gorlicach.

C. k. Sąd powiatowy.
Gorlice, dnia 19 czerwca 1897.

L. 12990 (5647 3-3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadania, że w sprawie wekslowej Izraela Liemana przeciw pozwanemu Wojciechowi Marszałkowi pto 112 zł. dla niewiadomego z pobytu Wojciecha Marszałka, kuratorem adw. dr. Rappaporta a jego zastępcą adw. dr. Forysta ustanowił, temuż kuratorowi tus. nakaz zapłaty z dnia 8 lipca 1897 l. 12990 dla pozwanego przeznaczony doręczył z tem, że tenże go na jego koszt i niebezpieczeństwo aż do jego zgłoszenia się będzie zastępował.

Tarnów, 8 lipca 1897.

L. 15.115 (5535 3-3)
Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy jako handlowy zawiadania z miejsca pobytu niewiadomego Mozesa Neumanna, że na prośbę Zakładu kredytowego w Monasterzyskach wydano przeciw niemu dnia dzisiejszego nakaz zapłaty sumy wekslowej 70 złr. w. a. z przyn. i doręczono takowy ustanowionemu dla niego kuratorowi tutejszemu adwokatowi dr. Henrykowi Blaustein z zastępstwem tutejszego adwokata dra Sokala z wezwaniem, aby w czasie należytych udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebną do zarzutów informację, lub innego zastępcę sobie obrał i takowego Sądowi wymienił, inaczey bowiem skutki prawne z jego zaniedbania wyniknie sam sobie przypisze.

Stanisławów, 19 czerwca 1897.

L. 8201 (5708 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Rozwadowie zawiadania z miejsca pobytu niewiadomych Ignacego i Wawrzyńca Gąsiorowskich, że w sprawie hipotecznej Michała Cieśli o wydzielenie realności lwh. 282 w Turbii parceli grunt. 500/1 dla nich ustanowiony został kuratorem notaryusz Ludwik Miąsik z Rozwadowa, któremu rezolucję z dnia 22 grudnia 1895 l. 10.584 dla kurandów przeznaczone doręczono.

Rozwadów, dnia 23 marca 1897.

L. 11.711 (5735 3-3)
C. k. Sąd obwodowy w Przemyslu zawiadania z miejsca pobytu nieznanego Romana hr. Drohożowskiego, do którego majątku tusa-dową uchwałą z 8 czerwca 1897 l. 10.732 konkurs otwarto, że dla niego ustanowił kuratora w osobie adw. dra Władysława Czajkowskiego z zastępstwem adw. dra Leonarda Tarnawskiego i poleca krydataryuszowi, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał lub innego pełnomocnika Sądowi wczas przedstawił inaczey skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemysł, 3 lipca 1897.

L. 39 023 (5790 3-3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie oznajmia niewiadomemu z miejsca pobytu p. Piotrowi Szewcowi, że dlań przeznaczona uchwała tutejszego sądu z dnia 9 stycznia 1897, l. 77.499/97 ustanowionemu dlań kuratorowi adw. dr. Alojzemu Krausowi, którego zastępcą adw. dra Jakóba Horowitza ustanowiono, doręczoną zostaje.

Oraz wzywa się niewiadomego z miejsca pobytu Piotra Szewca, ażeby ustanowionemu kuratorowi służącemu do swej obrony środków w czas dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczey ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 3 lipca 1897.

L. 2334 (5709 3-3)

Sokołowski Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Feliksa Krawca z Wileczej woli, że w celu doręczenia mu rezolucji tabularnej z 18 lutego 1895, l. 954 kuratorem dlań Floryana Tekara z Wileczej woli ustanowił.
Sokołów, 26 kwietnia 1897.

L. 28.627 (5731 3-3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Eliasza Preissa, że przeciw niemu tudzież przeciw Adolofowi Gutfreundowi i Salomonowi Grünbergowi wniosło Towarzystwo zaliczkowe w Krakowie pozwem de praes. 26 czerwca 1897, l. 27.252 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 170 zł. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 29 czerwca 1897, l. 27.252 doręczony został ustanowionemu dla niewiadomego z miejsca pobytu kuratorowi adw. dr. Bednarskiemu z substytucją adw. dra Olearskiego i poleca Eliaszowi Preissowi, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył lub innego pełnomocnika sobie obrał i Sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.
Kraków, dnia 9 lipca 1897.

L. 27.953 (5730 3-3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Benjamin Enemanna, że przeciw niemu wniosł Natan Lenkiewicz pozwem de praes. 1 lipca 1897, l. 27.953 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 500 zł. w. a. z przyn. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 2 lipca 1897, l. 27.953 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adwokatowi dr. Kopffowi z substytucją adwokata dra Szafarskiego w Krakowie.

Poleca się zatem Benjaminowi Enemannowi, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył lub innego pełnomocnika sobie obrał i Sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.
Kraków, dnia 2 lipca 1897.

L. 1057 (5785 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Sokalu ustanowił celem doręczenia uchwały tabularnej z dnia 20 czerwca 1896 l. 9861 dla niewiadomej z miejsca pobytu Hanuski ze Stefaniuków Ratańczuk kuratorem p. adw. dr. Wejdy.
O czem się teże w celu strzeżenia swych praw uwiadamia.
Sokal, 15 lutego 1897.

L. 12.935 (5784 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Sokalu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Hrycia Procentego, że Jan Dzwonkowski kowal w Wojsławicach wniosł przeciw niemu w dniu 6 czerwca 1897 do l. 12.935 pozwem o zapłatę sumy 36 zł. 80 ct. a. w. i że dlań ustanowiono kuratorem adw. dra Roberta Pawłowskiego w Sokalu, tudzież że rzeczą pozwanego będzie temu kuratorowi udzielił potrzebną informację lub innego zastępcę sobie obrał i o tem Sądowi donieść.
Sokal, 15 czerwca 1897.

L. 1724 (5772 3-3)

Antoniego Lemczyka z Piątkowej z miejsca pobytu i życia niewiadomego zawiadamia się, że Hanna Lemczyk z Piątkowej, zmarła dnia 23 sierpnia 1896 bez pozostawienia ostatniej woli.

Celem wniesienia oświadczenia do spadku wzywa się Antoniego Lemczyka, ażeby w roku tym pewniej w tutejszym Sądzie się zgłosił i swe oświadczenie do spadku po s. p. Annie Lemczyk wniosł, gdyż w przeciwnym razie spadek ze zgłaszającymi spadkobiercami i ustanowionym dla niego kuratorem Michałem Strusem przeprowadzonym zostanie.
C. k. Sąd powiatowy.
Bircza, dnia 7 maja 1897.

L. 38102 (5721 3-3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wdrażając na prośbę Ozyasza Siechera postępowanie amortyzacyjne, wzywa niniejszem posiadacza rzekomo zaginionej księżeczki wkładkowej galie. Banku kredytowego we Lwowie Nr. 25772 na imię Ozyasza Siechera wystawionej na 20 zł. opiewającej, by w przeciągu ustawowego terminu 1 roku 6 tygodni i 3 dni licząc od dnia ostatniego zamieszczenia edyktu tego w urzędowej części Gazety Lwowskiej licząc, takową Sądowi tutejszemu tem pewniej przedłożył, względnie swe prawa do takowej wykazał, w przeciwnym bowiem razie rzeczona księżeczka wkładkowa na ponowne żądanie proszącego za umorzoną uznana będzie.
Lwów, 19 czerwca 1897.

L. 8790 (5739 3-3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu jako sąd handlowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Mojżesza Pejsacha, że na prośbę Mojżesza Liebstera ustanowiono dla

niego celem doręczenia tusadowego nakazu zapłaty z dnia 29 maja 1897 l. 8790 kuratorem ad actum p. adw. dr. Zarzyckiego z substytucją p. adw. dr. Biadera w Tarnopolu zamieszkałego.

Jest tedy rzeczą Mojżesza Pejsacha zgłosić się u ustanowionego kuratora, celem podania środków obrony, względnie gdyby życzył sobie obracć innego zastępcę o tem sąd tutejszy zawiadomić.
Tarnopol, dnia 29 maja 1897.

L. 254 (6047 2-3)

C. k. Izba notaryalna w Tarnowie, wzywa wszystkich interesowanych, aby swe pretensje jakieby sobie z l. 25 ord. not. do zaspokojenia z kaucyi Antoniego Bahra jako byłego zastępcy Jana Pogonowskiego e. k. notaryusza w Rzeszowie rościłi, w przeciągu sześciu miesięcy od trzeciego ogłoszenia tego edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“ licząc, do tutej. e. k. Izby notaryalnej zgłosili, gdyż inaczej po upływie tego terminu, kaucya ta jako wolna od wszelkiej odpowiedzialności dewinkulowana i zezwolenie na wydanie tejże jej właścicielowi p. Janowi Pogonowskiemu e. k. notaryuszowi w Rzeszowie wydanem zostanie.

C. k. Izba notaryalna.
Tarnów, dnia 22 czerwca 1897.

L. 5213 (6007 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Buczaczu zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu Eliasza Kornblaua, że do rozprawy sumarycznej Karoliny Michalskiej przeciw niemu o oddanie posiadania p. l. 2911 w Petlikowcach termin na dzień 14 lipca 1897 wyznaczono i że adwokata dr. Auschnitta kuratorem ustanowiono.

Jest rzeczą kuranda, ustanowionemu kuratorowi informacjami udzielić, lub innego zastępcę sobie obrać, gdyż skutki zaniedbania, sam sobie będzie musiał przypisać.
Buczacz, 2 czerwca 1897.

L. 4013 (6024 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Mszanie dolnej zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Antoniego Myconia, że Scheindla Blech z Limanowy, wniosła przeciw niemu pozwem o zapłatę 41 zł. 40 ct. w. a. w której to sprawie kuratorem e. k. notaryusza Emanuela Wintera w Mszanie dolnej ustanowiono i do rozprawy termin na dzień 4 sierpnia 1897 godzinę 8 rano wyznaczono.

Wzywa się zatem pozwanego Antoniego Myconia, aby ustanowionemu kuratorowi środków obrony dostarczył, lub innego zastępcę obrał, bowiem ze zaniedbania wynikłe następstwa szkodliwe, sam sobie przypisze.
Mszana dolna, dnia 7 lipca 1897.

L. 3914 (6009 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Czarnym Dunajcu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Michała Cidra, iż przeciwko niemu wniosł Aleksander Kapuściński pozwem o zapłatę kwoty 24 zł. w. a. z pn., wskutek czego mu kuratorem Józefa Szafarskiego ustanowiono i termin drobiazgowej rozprawy na dzień 20 sierpnia 1897 wyznaczono.

C. k. Sąd powiatowy.
Czarny Dunajec, dnia 18 czerwca 1897.

L. 912 (5994 2-3)

Jego Ekscelencyja e. k. Prezydent wyższego sądu krajowego we Lwowie w myśl §. 301 p. k. zamianował na III. zwyczajną z dniem 6 września 1897 rozpocząć się mającą kadencję sądu przysięgłych przy e. k. sądzie obwodowym w Brzeżanach przewodniczącego Trybunału sądu przysięgłych prezdydenta sądu obwodowego Wiktora Ranskiego, zaś zastępcami przewodniczącego e. k. radców sądu krajowego Macieja Kaszewkę, Jana Komarnickiego, Jana Jaworskiego i Tytusa Schillinga Sien-gawicza.

Prezydium e. k. Sądu obwodowego.
Brzeżany, dnia 13 lipca 1897.

L. 4495 (6019 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Dukli zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Klemensa Rewaka, że Nestor Łukocznyk, wniosł przeciw niemu pod dniem 24 maja 1897 l. 4495 pozwem o zapłatę sumy 20 zł. 29 ct., wskutek którego to pozwu termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 3 sierpnia 1897 na godzinę 9 rano wyznaczono i że do zastępowania go w tej sprawie ustanowiono na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem Dymitra Debrowskiego i temuż pozwem doręczono i zarazem wzywa Klemensa Rewaka, aby ustanowionemu kuratorowi udzielił środków do obrony, albo innego pełnomocnika Sądowi przedstawił, gdyż inaczej złe skutki zaniedbania, sam sobie przypisze.
Dukla, dnia 25 maja 1897.

L. 3423 (6018 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Dukli zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Wojciecha Majewskiego z Iwli, że Katarzyna Kordyś wniosła pozwem przeciw niemu pod dniem 3 marca 1897 l. 1998 o oddanie 1/4 części realności whl. 220 gminy Iwli lub zapłaty sumy 200 zł., tudzież o zwrot dochodów, wskutek

którego to pozwu termin na dzień 28 sierpnia 1897 na 9 godz. rano wyznaczono i że do zastępowania go w tej sprawie, ustanowiono na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem Jakoba Płonkę z Iwli i temuż pozwem doręczono i zarazem wzywa Wojciecha Majewskiego, aby ustanowionemu kuratorowi udzielił środków do obrony, albo innego pełnomocnika Sądowi przedstawił, gdyż inaczej złe skutki zaniedbania, sam sobie przypisze.
Dukla, 16 maja 1897.

L. 7173 (6058 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Brzozowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jana Boczara, że Salomea Soltys pod dniem 31 maja 1897 do l. 7173 wniosła przeciw niemu pozwem o zapłatę kwoty 50 zł., na który termin w tut. Sądzie do rozprawy na dzień 20 lipca 1897 o godz. 9 rano i pozwem ten ustanowionemu dla niego kuratorowi adw. dr. Festenburgowi doręczono.

Wskutek tego wzywa się pozwanego, ażeby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacji udzielił lub innego pełnomocnika sobie ustanowił, gdyż wynikłe z zaniedbania tego skutki sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.
Brzozów, 20 lipca 1897.

L. 2129 (6067 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Skolem zawiadamia nieznanego z życia i miejsca pobytu Herscha Rothenberga, iż przeciw niemu wytoczyli Simche Rapaport i Zudig Schiff ze Skolego pozwem de praes. 25 lutego 1897, l. 2129 o uznanie własności do parcel budowlanych 131/1 i 131/2 whl. 564 w Skolem, że dla niego kuratora ad actum w osobie adwokata p. dra Morawieckiego ze Skolego ustanawia, któremu potrzebnych środków obrony dostarczyć, lub Sądowi innego pełnomocnika wskazać może, wreszcie że termin do rozprawy na dzień 2 sierpnia 1897 na godzinę 9 rano wyznaczonym został.

Skole, dnia 15 czerwca 1897.

L. 164 (6119)

OBWIESZCZENIE.
Dla IV. zwyczajnej kadencji sądów przysięgłych, których posiedzenia w e. k. Sądzie krajowym karnym rozpoczną się dnia 2 września 1897 o godzinie 9 przed południem zamianował Prezydent e. k. Sądu krajowego wyższego zastępcą przewodniczącego dodatkowo jeszcze e. k. radę Sądu krajowego Józefa Gołkowskiego.

Prezydium e. k. Sądu krajowego karnego.
Lwów, dnia 25 lipca 1897.

L. 4578 (6020 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Dukli zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Łukasza Kozaka, że Józef Salz wniosł przeciw niemu pod dniem 28 maja 1897 l. 4578 pozwem o zapłatę sumy 37 zł. 81 ct. w. a., wskutek którego to pozwu termin do rozprawy na dzień 20 sierpnia 1897 na godz. 9 rano wyznaczono i że do zastępowania go w tej sprawie ustanowiono na jego koszt i niebezpieczeństwo, kuratorem Marcina Kozaka i temuż pozwem doręczono i zarazem wzywa Łukasza Kozaka, aby ustanowionemu kuratorowi udzielił środków do obrony, albo innego pełnomocnika Sądowi przedstawił, gdyż inaczej złe skutki zaniedbania ponosić będzie.
Dukla, 5 czerwca 1897.

L. 39237 (5869 1-3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, że wskutek wniesionego de praes. 21 czerwca 1897 l. 39237 przez Wincentego Kuźniewicza przeciw z życia i miejsca pobytu nieznanym Chaimowi Feiertag, Salomonowi Leibie 2 im. Kulik, Benjaminowi Samuelowi 2 im. Kulik cz. Feiertag i Freidzie Róży 2 im. Kulik recte Feiertag pozwu o uznanie prawa do 2/60, 1/6 i 10/60 z 1/4 części sumy 1208 zł. m. k. na realności l. k. 4323/4 we Lwowie zabezpieczonej za zgastę i extabulację tych części sumy wyznaczony został 90-dniowy termin do wniesienia pisemnej obrony.

Powyższą uchwałę doręcza się tymże z życia i miejsca nieznanym pozwanym do rąk równocześnie w osobie adw. dr. Iliewicza z zastępstwem adw. dr. Alojzego Krausa ustanowionemu kuratora, pozwanym zaś niniejszem edyktem się wzywa, aby w należytych czasie u ustanowionego kuratora, lub też w sądzie osobiście, albo przez innego zastępcę się zgłosili i celem przysięgnięcia swoich praw stosownych środków użyli, ileże z zaniechania wyniknąć mogące skutki, sami sobie przypiszą.
Lwów, dnia 3 lipca 1897.

L. 3320 (5798)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Wadowicach poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych spółek handlowych, firmy „Zakład kąpielowy Rabka dr. Kazimierz Kaden“, którą podpisywać będzie jako wyłączny właściciel dr. Kazimierz Kaden w sposób „Zakład kąpielowy Rabka dr. Kazimierz Kaden“.

Wadowice, 12 czerwca 1897.

L. 5862 (5783 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Stryju podaje do wiadomości, że w sprawie Herscha Raksenberga przeciw Boruchowi Lampel o intabulację praw własności do 1/5 części wykazu hip. 1047 ks. gr. gm. Stryj dla nieznanego z miejsca pobytu Borucha Lampel ustanawia kuratorem tut. adw. dra Leona Finka i temuż doręcza tus. uchwałę tabul. z dnia 30 listopada 1895 l. 19.828.
Stryj, 25 maja 1897.

L. 39428 (5720 1-3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie, wdrażając na prośbę Róży Birnbaum recte Reiss postępowanie amortyzacyjne, wzywa niniejszem posiadacza rzekomo zaginionej kartki zastawniczej P. 3906 na jeden los z roku 1864 S. 2622 Nr. 18 opiewającej i przez Galicyjski Bank kredytowy we Lwowie dnia 3 listopada 1896 roku wystawionej, by w przeciągu ustawowego terminu 1 roku 6 tygodni i 3 dni od dnia ostatniego zamieszczenia edyktu tego w urzędowej części Gazety Lwowskiej licząc, takową Sądowi tutejszemu tem pewniej przedłożył, względnie swe prawa do takowej wykazał, w przeciwnym bowiem razie rzeczona kartka zastawnicza na ponowne żądanie proszącego, za umorzoną uznana będzie.
Lwów, dnia 26 czerwca 1897.

L. 3400 (5741)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Wadowicach poleca wpisanie do rejestru dla firm spółkowych przy firmie: „Żywiecka fabryka sukna Bogucki, Kossuth, Kamocki“, przemianę powyższej jawnej spółki handlowej w spółkę komandytową z tem, że nazwa firmy obecnie brzmić będzie: „Żywiecka fabryka sukna Stefana Kossutha i Ski“ i że prawo reprezentowania i podpisywania tej nowej spółki przysługuje spółnikowi jawnemu Stefanowi Kossuthowi, który pod powyższą firmą wypisaną, wydrukowaną lub odbitą stampilią podpisywać będzie swoje nazwisko.
Wadowice, 19 czerwca 1897.

L. 3836 (5763)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Jasle poleca wpisanie do rejestru dla firm spółek handlowych firmy „Rafineryja spirytusu w Ulaszowicach“, której używają jako współwłaściciele i jawni spółnicy Wolf Wallach przemysłowiec w Czudeu i Jakób Frant przemysłowiec w Ulaszowicach zamieszkałi i którą w ten sposób podpisywać będą, że pod wypisanymi, lub stampilią wycięniętymi słowami „Rafineryja spirytusu w Ulaszowicach“, każdy z nich swoje imię i nazwisko to jest „Wolf Wallach“ i „Jakób Frant“ skreśla.

Firma ta rozpoczęła swe czynności dnia 19 marca 1893.
Jasło, 5 czerwca 1897.

L. 7908 (5799 1-3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegow. w Złoczowie, deleguje Eugeniusza Kurylowicza po myśli §. 184 ord. not. z dnia 21 maja 855, l. 94 dz. u. p. i §. 29 pat. ces. z dnia 9 września 854 l. 208 dz. u. p. ogółem do spisywania aktów spadkowych po zmarłych w obrębie tut. sądu a dla spisywania których tut. sąd jest przynależnym.
Złoczów, dnia 21 maja 1897.

L. 11.542 (5765 1-3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu, wzywa posiadacza weksla z daty Przemyśl 11 czerwca 1897 na kwotę 260 zł. a. w. opiewającego, przez dr. Bazylego Kiebuskiego wystawionego w trzy miesiące od daty na tegoż zlecenie płatnego i przez Edwarda Witkowskiego, tudzież Emilię Witkowską w Przemyślu akceptowanego, aby weksel ten w przeciągu 45 dni od dnia płatności jego t. j. od dnia 11 września 1897 licząc tutejszemu Sądowi przedłożył, ileże w przeciwnym razie weksel ten za amortyzowany uznany zostanie.
Przemyśl, 26 czerwca 1897.

L. 8214 (5853 1-3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zarządza z dniem dzisiejszym, że statutem z daty Ruskawieś 9 czerwca 1897 założone zostało: „Towarzystwo zaliczkowe i oszczędności w Ruskiej wsi, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną podwójną poręką“, po niemiecku „Spar und Verschuss-Verein“ w Rzeszowie, i że celem tego stowarzyszenia jest dostarczanie członkom potrzebnych im do handlu kapitalów, że dyrektorami towarzystwa ustanowieni zostali: Abraham Moses Lion w Rzeszowie, Leib Trink w Ruskiej wsi, Salomon Zucker w Rzeszowie, S. B. Blumenkranz w Rzeszowie, Michel Birman w Rzeszowie, Salomon Eisenberg w Rzeszowie, że firma stowarzyszenia podpisująca będzie w ten sposób, że pod wypisaną firmą stowarzyszenia lub wycięniętą stampilią podpisują się łącznie dwaj dyrektorowie lub jeden dyrektor i urzędnik mający prokurę.
Rzeszów, 8 lipca 1897.

L. 11.903 (5736)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie podaje do wiadomości, iż na podstawie poświadczenia notaryalnego z dnia 8 czerwca 1897, l. 14.375 zarządził w rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Towarzystwo wzajemnego kredytu zarejestrowanego stowarzyszenia z ograniczoną poręką w Sędziszowie wpis uchwalonej na odbytem w dniu 14 maja 1897 walnem zgromadzeniu członków tego Towarzystwa, zmiany następujących paragrafów statutu a mianowicie:

W miejsce ustępu pierwszego i drugiego w §. 5 statutu w dotychczasowym brzmieniu.

Każdy przystępujący członek musi wnieść do kasy Towarzystwa wkładkę udziałową przynajmniej w kwocie 20 zł. a. w. na co otrzyma z Dyrekcji poświadczenie.

Wpłata udziału musi być uskuteczniłą w roku od dnia wstąpienia.

Najwyższy udział jednego członka ogranicza się na sumę 2000 zł. ma być: każdy przystępujący do Towarzystwa, musi wnieść do kasy Towarzystwa wpisowe w kwocie 2 zł. w. a. (4 korony), które z końcem roku będą przeniesione do funduszu rezerwowego, winien również zapłacić udział, przynajmniej w kwocie 20 zł. w. a. (40 koron), na co otrzyma poświadczenie Dyrekcji.

Udziały mogą być spłacone ratami, lecz muszą być wpłacone najdłużej w przeciągu 2 1/2 lat.

Udział jednego członka może wynosić najwięcej 2000 zł. w. a. (4000 koron).

Dopóki członek zostaje w stowarzyszeniu, udziału swego ani w całości, ani w części wyjąć, ani w inny sposób tymże rozporządzać nie może.

Mianowicie wszelka cesya, zastaw lub jakiegobądź rodzaju obciążenie jest w obec stowarzyszenia nieważnem; udziały bowiem odpowiadają przedewszystkiem za zobowiązania ich właścicieli, wobec stowarzyszenia, tak, że w razie niedopełnienia takowych, Dyrekcya ma prawo kwotę dłużną odpisać, a są zarazem obciążone prawem zastawu za zobowiązania stowarzyszenia.

W §. 7 statutu w miejsce drugiego ustępu w dotychczasowym brzmieniu:

Dyrekcya składa się z dwóch Dyrektorów, Rada nadzorcza z Prezesa, vice Prezesa i 12 członków.

Wszyscy mają być wybierani przez ogólne zgromadzenie, ma być: Dyrekcya składa się z dwóch Dyrektorów i ich zastępców.

Rada nadzorcza z Prezesa, Vice-prezesa i dwunastu członków, wszyscy wybierani przez ogólne zgromadzenie, w ten sposób, że po upływie trzechlecia połowa tak Dyrekcji, jako i członków Rady nadzorczej, przez wylosowanie ustępuje, a miejsca tym sposobem opróżnione, nowy wybór uzupełnia.

Prezes i Vice-prezes bywają wybierani co 3 lata, wylosowani mogą być ponownie wybrani.

Ustęp pierwszy §. 8 statutu, w miejsce dotychczasowego brzmienia:

Ogólne zgromadzenie zbiera się raz na rok w miesiącu czerwcu, zwołuje je Prezes Rady nadzorczej lub jego zastępca, ogłoszeniem w dzienniku urzędowym dnia i porządku dziennego, ma być:

Ogólne zgromadzenie zbiera się raz na rok, w miesiącu kwietniu, zwołuje je Prezes Rady nadzorczej lub jego zastępca, ogłoszeniem w dzienniku urzędowym dnia i porządku dziennego.

W miejsce ustępu pierwszego §. 10 w dotychczasowym brzmieniu:

Wszystkie pożyczki mają być spłacalne w trzech miesięcznych ratach wraz z procentem, ma być:

Wszystkie pożyczki mają być spłacalne w ratach miesięcznych, kwartalnych lub półrocznych.

W miejsce ustępu trzeciego i czwartego §. 10 statutu, w dotychczasowym brzmieniu:

Pożyczki zaś wyższe nad 50 zł. w. a. spłacalne w ratach z 9 procentem od sta, udzielane być mogą tylko na hipotekę.

Biorący pożyczkę wystawi akt notaryalny poręką osoby trzeciej, solidarnie z dłużnikiem, albo też growany wksel, ma być:

Pożyczki przenoszące 50 zł. w. a. mogą być udzielone:

a) na akt notaryalny lub skrypt dłużny prywatny, w obu jednak wypadkach dłużnik musi przybrać dwóch współdłużników lub złożyć w zastaw papiery wartościowe, mające gwarancję pupilarną;

b) na wksel zyrowany: Pożyczki nad 500 zł. w. a. wymagają zatwierdzenia Rady nadzorczej.

Wysokość stopy procentowej tak od wkładki na rachunek bieżący, jak i od pożyczek oznacza corocznie Rada nadzorcza.

Od niezapłaconych w terminie rat, pobiera Towarzystwo trzy procent zwłoki.

W miejsce §. 11 statutu w dotychczasowym brzmieniu:

Wierzyciele Towarzystwa mogą występować w drodze prawa z pozwem, jedynie przeciw całemu Towarzystwu jako korporacji, nie zaś przeciw pojedynczym członkom onegoż.

Co się tyczy kwoty, do jakiej członko-

wie za zobowiązania Towarzystwa są odpowiedzialni, mają zastosowanie przepisy ustawy o stowarzyszeniach (z dnia 9 kwietnia 1873, l. 70 dz. p. p. 12 §. 5 ust.) t. j. członkowie odpowiadają udziałami swymi, tudzież oprócz tego kwotę równającą się wysokości udziału ma być:

Wierzyciele Towarzystwa mogą występować w drodze prawa z pozwem jedynie przeciw całemu Towarzystwu, jako korporacji, nie zaś przeciw pojedynczym członkom onegoż.

Co się tyczy kwoty do jakiej członkowie za zobowiązania Towarzystwa są odpowiedzialni, mają zastosowanie przepisy ustawy o stowarzyszeniach (z dnia 9 kwietnia 1873, l. 70 dz. p. p. 12 §. 5 ust.) t. j. członkowie odpowiadają udziałami swymi deklarowanymi, a nadto w czterokrotnej wysokości udziałów deklarowanych.
Tarnów, 1 lipca 1897.

L. 8749 (5851 1-3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Mendla Silbera, że przeciw niemu wniósł Mendel Zangen pozew depr. 13 lipca 1897 l. 8740 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 1500 zł. a. w. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 15

lipca 1897, doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi p. adw. dr. Uiberallowi z substytucją p. adw. dra Hochfelda w Rzeszowie i poleca takowemu, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył lub innego pełnomocnika obrał i sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.
Rzeszów, 15 lipca 1897.

L. 8912 (5803 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Buczaczu zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu Iwana Hikawczuka, że celem doręczenia uchwały z dnia 30 stycznia 1897, l. 22071/96, którą dozwolono intabulację egzekucyjnego prawa zastawu dla wierzytelności Reizli Bauer w kwocie 19 zł. 41 ct. a. w. na połowie realności wykazem hipotecznym 167 ks gr. gm. Nowostawce objętej, Iwana Hikawczuka własnej i dalszego zastępowania w tej sprawie p. adwok. dra Reissa z Buczacza kuratorem ustanowiono.
Buczacz, 10 czerwca 1897.

L. 6274 (5806 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Lisku zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Pawła Rzućidło i Rozalię Rzućidło recte Du-

dzińską, iż przeciw nim Jan Hawran i tow. wnieśli pod dniem 12 czerwca 1897 l. 6274 pozew o wypłacenie kwoty 68 zł. 48 ct. a. w. z przyn. i że w tej sprawie kuratorem dla nich ustanowionym został dr. Strutyński adwokat w Lisku.

Wzywa się przeto Pawła Rzućidło i Rozalię Rzućidło recte Dudzińską, aby temuż kuratorowi dostarczyli środków obrony lub innego pełnomocnika sobie ustanowili i o tem Sąd tutejszy zawiadomili, ileż inaczej skutki wynikłe z zaniedbania tego sami sobie przypisać będą musieli.
Lisko, 16 czerwca 1897.

L. 2584 (5811 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Nisku ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej dr. Józefa Rotbluma jako cessionariusza Jana Kidy przeciw Jędrzejowi Saganowi pto 28 zł. 45 ct. z pn. dla niewiadomego z miejsca pobytu i życia egzekuta Jędrzeja Sagana, ustanowił kuratorem ad actum p. adwokata dr. Wacława Dundaczka w Nisku.

Wzywa się egzekuta Jędrzeja Sagana, aby kuratorowi potrzebnych informacji udzielił lub innego zastępcę ustanowił.
Nisko, 20 kwietnia 1897.

Doniesienia prywatne.

K. k. Staatsbahn-Direction in Stanislau.

Zl. 34624

Lieferungs-Ausschreibung.

Die Lieferung nachstehend angeführter Schotterquantitäten wird pro Jahr 1898 im Offertwege vergeben und zwar:

- 9.000 m³ gereuterten Dniester-Flussschotter für die Bahnstrecke Lemberg - Chodorów.
- 11.000 „ gereuterten Dniester-Flussschotter für die Bahnstrecke Chodorów-Jezupol im Depots Bukaczowa, Km. 121 u. 124.
- 6.000 „ gereuterten Flussschotter für die Bahnstrecke Korszów-Nepolokoutz in Depots Km. 219, 220, 221, 223 und 224.
- 1.500 „ gereuterten Pruthflussschotter für die Bahnstrecke Nepolokoutz-Hliboka in Depot Km. 264³/₆ nächst Pruthbrücke bei Czernowitz.
- 3.000 „ gereuterten Pruthflussschotter für die Bahnstrecke Zuczka-Nowosialitza.
- 3.000 „ gereuterten Flussschotter für die Bahnstrecke Hliboka-Izkany-Suczawa in Depots Czerepkoutz 1.000 m³ Hadikfalva 1.000 m³, Hatna 500 m³ u. Itzkany 500 m³.
- 1.000 „ gereuterten Stryj-Flussschotter für die Bahnstrecke Stryj-Krechowice in Depot Km. 3⁸/₁₀.
- 2.000 „ gereuterten Łomnica-Flussschotter für die Bahnstrecke Krechowice-Stanislau in Depots Km. 73 3 und 74.
- 500 „ gereuterten Flussschotter für die Bahnstrecke Chryplin-Monasterzyska im Depot Km. 33.2 bei der Dniesterbrücke.
- 3.000 „ Schlägel-Schotter für die Bahnstrecke Monasterzyska-Kalinowszczyzna.
- 5.000 „ Schlägel-Schotter für die Bahnstrecke Kalinowszczyzna-Husiatyn.
- 3.000 „ Gruben-Schotter für die Bahnstrecke Chryplin-Delatyn Km. 30 und 32.
- 2.500 „ gereuterten Flussschotter von Mikuliczyn oder Delatyn für die Bahnstrecke Delatyn-Woronienka.
- 8.000 „ gereuterten Dniester oder Schlägelschotter für die Bahnstrecke Halicz-Krzywe.
- 4.500 „ Schlägel-Schotter für die Bahnstrecke Krzywe-Tarnopol.
- 4.000 „ Schlägel-Schotter für die Bahnstrecke Ostrów-Berezowica-Kopyczyńce.

Die Ablieferung vorangeführten Schottermengen hat derart zu erfolgen, dass 50% hiervon noch bis Ende Dezember 1897 und die zweite Hälfte bis Ende Juli 1898 zu effectuiren sein wird.

Die auf diese Lieferung Bezug habenden Offertformularen, sowie die allgemeinen und speziellen Lieferungs-Bedingnisse, können bei der unterfertigten k. k. Staatsbahn-Direction (Bahnerhaltungs-Inspectorat) eingesehen, behoben oder gegen Einsendung des Porto bezogen werden, woselbst auch nähere Auskünfte über die Modalitäten der Lieferung erteilt werden.

Die Offerte können sich entweder auf die ganzen Bedarfquantitäten, oder nur auf einen Theil derselben erstrecken.

Die in allen ihren Theilen vollständig ausgefüllten Offertformularen sind mit einer Stempelmarke à 50 kr. per Bogen versehen, längstens bis 31 Juli l. J. 11 Uhr Vormittags versiegelt, und mit der Aufschrift: „Offert für Schotter“ versehen, bei der unterfertigten k. k. Staatsbahn-Direction einzubringen.

Gleichzeitig sind die Schotterprob-n bei der nächsten Bahnerhaltungs-Section oder bei dem Bahnerhaltungs-Inspectorate in Stanislau, hingegen bei der k. k. Staatsbahn-Directions-Cassa in Stanislau ein Vadium in der Höhe von 5% des Lieferungs-Werthes zu hinterlegen.

Die Preise sind unter Anführung der Schotterbezugsquelle franco Depotplätze zu notiren.

Der gefertigten k. k. Staatsbahn-Direction steht es frei, die Offerte rücksichtlich des ganzen offerirten Quantums, oder nur eines Theiles derselben zu acceptiren, oder ganz abzulehnen.

Die Offertöffnung, welcher jeder Offerent oder dessen Bevollmächtigter beiwohnen kann, erfolgt an dem obgenannten Tage um 2 Uhr Nachmittags im Directions-Gebäude.

Für die Einhaltung des Offertes bleibt der Offerent 6 Wochen von der bekannt gegebenen Einreichungs-Schlussfrist verbindlich.

Offerte, welche nach dem obigen Termine eingebracht, oder den Bestimmungen dieser Ausschreibung nicht entsprechen werden, bleiben unberücksichtigt.

Stanislau, im Juli 1897.

K. k. Staatsbahn-Direction.

C. k. Dyrekcya kolei państwowej w Stanislawowie.

(34624)

Ogłoszenie dostawy.

Dostawa żwiru na rok 1898 rozdana będzie w drodze ofert a mianowicie:

- 9.000 m³ żwiru rafowanego z rzeki Dniestru dla linii kolejowej Lwów-Chodorów.
- 11.000 „ żwiru rafowanego z rzeki Dniestru dla linii kolejowej Chodorów-Jezupol na składowiskach w Bukaczowcach przy km. 121 i 124.
- 6.000 „ żwiru rafowanego rzeczno dla linii kolejowej Korszów-Nepolokoutz na składowiskach przy km. 219, 220, 221, 223, i 224.
- 1.500 „ żwiru rafowanego z rzeki Prutu dla linii kolejowej Nepolokoutz-Hliboka na składowisku przy km. 264³/₆ w pobliżu mostu na Prucie pod Czerniowcami.
- 3.000 żwiru rafowanego z rzeki Prutu dla linii kolejowej Zuczka-Nowosielica.
- 3.000 żwiru rafowanego rzeczno dla linii kolejowej Hliboka-Izkany-Suczawa na składowiskach w Czerepkoutz 1000 m³, Hadikfalvie 1000 m³, Hatnie 500 m³ i w Itzkanach 500 m³.
- 1.000 „ żwiru rafowanego z rzeki Stryj dla linii kolejowej Stryj-Krechowice, na składowisku przy km. 3⁸/₁₀.
- 2.000 „ żwiru rafowanego z rzeki Łomnicy dla linii kolejowej Krechowice-Stanislawów na składowisku przy km. 73 3 i 74.
- 500 „ żwiru rafowanego z rzeki Dniestru dla linii kolejowej Chryplin-Monasterzyska na składowisku przy km. 33.2 koło mostu na Dniestrze.
- 3.000 „ żwiru tłuczonego dla linii kolejowej Monasterzyska-Kalinowszczyzna.
- 5.000 „ żwiru tłuczonego dla linii kolejowej Kalinowszczyzna-Husiatyn.
- 3.000 „ żwiru ziemnego dla linii kolejowej Chryplin-Delatyn km. 30 i 32.
- 2.500 „ żwiru rafowanego rzeczno z Mikuliczyna lub Delatyna dla linii kolejowej Delatyn-Woronienka.
- 8.000 „ żwiru rafowanego z rzeki Dniestru lub tłuczonego dla linii kolejowej Halicz-Krzywe.
- 4.500 „ żwiru tłuczonego dla linii kolejowej Krzywe-Tarnopol,
- 4.000 „ żwiru tłuczonego dla linii kolejowej Ostrów-Berezowica-Kopyczyńce.

Dostawa wyżej wyszczególnionego żwiru musi być uskuteczniłą w jednej połowie do końca grudnia 1897, a w drugiej połowie do końca lipca 1898.

Wzory ofert odnoszące się do tej dostawy, jak również ogólne i szczegółowe warunki mogą być u podpisanej c. k. Dyrekcji kolei państwowej (w biurze Inspektoratu konserwacji) przejrzane, podjęte lub za uiszczeniem przypadającej należności pocztowej przesłane. Wymienione biuro udziela również bliższych wyjaśnień co do tej dostawy.

Oferty mogą opiewać na całą dostawę, lub też na pewne części tejże.

Odcasne wzory ofert, ostemplowane marką stemplową na 50 ct. od każdego arkusza, należyce wypełnione opieczetowane i zaopatrzone w napis: „Oferta na dostawę żwiru“ należy wnieść najpóźniej do 31 lipca b. r. do godz. 11 przedpołudniem do c. k. Dyrekcji kolei państwowej.

Równocześnie należy złożyć próbki żwiru w najbliższej c. k. sekcji konserwacji dróg żelaznych, lub też w Inspektoracie konserwacji kolei w Stanislawowie, zaś przy kasie c. k. Dyrekcji kolei państwowej w Stanislawowie złożyć wadium w wysokości 5% oferowanej wartości dostawy.

Geny mają być podane z wymienieniem źródła żwiru wraz z dostawieniem do składowisk.

Podpisanej c. k. Dyrekcji kolei państwowej przysłuza prawo przyjęcia ofert w całości, lub też częściowo, albo też odrzucenie tychże.

Otwarcie ofert nastąpi, przy którym każdy oferant lub jego zastępca może być obecny, nastąpi w dniu wyżej oznaczonym o godzinie 2 popołudniu w gmachu Dyrekcji.

Oferta obowiązuje oferenta przez 6 tygodni od czasu jej wniesienia. Oferty wniesione po oznaczonym terminie, lub też nieodpowiadające postanowieniom niniejszego ogłoszenia nie będą uwzględnione.

Stanislawów, w lipcu 1897.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych.

Poleca się handel win Ludwika Stadtmüllera we Lwowie

Drobne ogłoszenia
od wyrazu petitem centa, tustym petitem dwa centy.

Realność przy ulicy Długosza 1. 31 jest z wolnej ręki do sprzedania. Bliższa wiadomość także.

Pasy do maszyn i młocarni z najlepszych skór belgijskich, skórą szyte i niutowane, we wszystkich szerokościach, poleca po miernej cenie z własnego wyrobu **TEOFIL ŁUCKI** w Melnie, poczta Strzeliska nowe. Cenniki posyła na żądanie franco. 930

FUMIGATEUR D'ESPIC przeciw **ASTMIE** i **KATAROM** Wgiówn. apt. Skład g. w Paryżu, 20 ul. St. Lazara 728

Pracownia sukien damskich i nauka kroju Maryi Chomickiej wykonuje wszelkie zamówienia według najnowszych wzorów francuskich w jak najkrótszym czasie po nader umiarkowanych cenach. Ul. Krakowska 20.

Meżczyźni

najnowszy bardzo ważny wynalazek przeciw słabości męskiej Przez lekarzy najlepiej polecony. Prospekt w kopertach po 20 ct. w markach. **J. AUGENFELD**, a. k. właściciel przywileju, Wiedeń IX, Türkenstrasse 4. 538

MASĆ NASKÓRNA MOULIN

W PARYŻU. Maść ta leczy wrzodki, przyszcze, czerwoność, krosty, węgrzysk, wysypkę, liszaję, hemoroidy, swędzenie chroniczne, łupież i wyrzuty na częściach ciała porośniętych włosami i wszelkie słabości naskórne; wstrzymuje natychmiast wypadanie włosów na brwiach i głowie i skutecznie działa na porost włosów. Stoik 2¹/₂ franków we Francji w Paryżu w aptece p. **MOULIN** 30, rue Louis-de-Grand We Lwowie w aptece pp. Mikolascha, Wewiórskiego, Ruckera, Ehrbara i Krzyżanowskiego. -- W Krakowie w aptekach pp. Trauczyńskiego, Rodzka, Wisniewskiego i Hellera. 727

Toaletowe lustra

poleca w najlepszej jakości w olbrzymim wyborze po najtańszych cenach
Ludwik Feigl
Lwów, pasaż Hausmana 8.

Powietrze lasów iglastych w pokoju otrzymuje się przez rozpylanie
Kadzidła Sosnowego.

L. 886 5761
Ogłoszenie.

W krajowej średniej szkole rolniczej w Czernichowie rozpocznie się rok szkolny 1897/8 w dniu 4 września. Podania o przyjęcie wnosić należy do 15 sierpnia. Na żądanie udzieli bliższych wyjaśnień
Dyrekcya.

Alojzy Hübner, Lwów

612 poleca dla

Banków, Biur, Kantorów, Kancelaryi, Stowarzyszeń, Urzędów, Szkół, Zakładów i t. d.
znakomite **atramenty**, jak antraceny, gallusowy, cesarski i fioletowy. Atramenty do pisania i kopiowania tak na wagę, jakoteż i w kamionkach oraz fiaskach szklanych po 1/8, 1/4, 1/2, 1 i 2 litry. — **Laki do pieczętowania** po 16, 8 i 4 lasek w pakiecie. Laki dla Banków. Laki do pieczętowania przesyłek pocztowych. Najlepsze laki karminowe do listów, czerwone, kolorowe, czarne i t. d. — **Szpagat** we wszystkich grubościach, szpagaty kolorowe, przy odbiorze całego pakietu po cenach hurtownych. — **Pióra stalowe** — rączki do piór — **ciówki** — papier listowy, kancelaryjny i konceptowy — gumę arabską w płynie we fiaskach — atrament autograficzny — atrament hektograficzny — tusz litograficzny — farbę piórową — czernidło autograficzne — Hektografy gotowe — masę hektograficzną Lewitusa — gąbki — terpentynę — gąbki do pras litograficznych — kwas saletrzany — proszek szmirglowy — preparat autograficzny. Przy odbiorze na książeczki na rachunek pół lub całoroczny, osobliwe wyjątkowe ceny.

Alojzy Hübner
Lwów, Rynek 38.

Prócz przyjemnego zapachu, posiada nieoszacowane własności higieniczne. Oczyszcza i odświeża powietrze mieszkań w wysokim stopniu. Flakon 60 ct., rozpylacze od 24 ct. do 3 zł

J. IHNATOWICZ
Lwów, sklepy własne: ul. Kopernika 1. 3, ul. Halińska 1. 11. — Kraków w Sukiennice 1. 20. — Przemysł ul. Franciszkańska 1. 24 — Czerniowce Rynek 1. 2.

Zadziwiająco niskie są ceny wszelkich papierów i przyborów kancelaryjnych oraz towarów wchodzących w zakres palenia w nowo otwartym sklepie
S. W. Niemojowskiego, Lwów, plac Maryacki 8.
Proszę łaskawie przekonać się, że najtańszem źródłem zakupu jest powyższy sklep. — Cenniki na żądanie franko.

NOWE REJESTRA GOSPODARSKIE

wydanie trzecie układu **KAZIMIERZA MADEYSKIEGO**, premiowane na Powszechnej Wystawie krajowej we Lwowie złotym medalem państwowym, wyszły naszym nakładem po cenie 2 zł. 50 ct. w. a. Również mamy na składzie Regestra gospodarskie układu **W. i K. Cybulskiego, Bylickiego**, oraz wszelkie w zakresie gospodarstwa wiejskiego wchodzące druki
poleca 932

SEYFARTH & DYDYŃSKI

skład papieru, galanterii i dział sztuk pięknych we Lwowie przy placu Maryackim.
Cennik szczegółowy składu na żądanie franko.

E. & J. STROMENGER

c. i k. dostawcy nadworni Lwów, ul. Karola Ludwika 5. 564

Największy i najtańszy skład powozów w Galicyi utrzymuje bezustannie obfity wybór wszelkich gatunków ekwipaży ze słynnej fabryki nesseltdorfskiej, przedtem Schustala i Spółki. Tarantasy i wózki własnego wyrobu. Jako nowość polecamy oryginalne z Ameryki sprowadzane lekkie pojazdy. Uprząże własnego wyrobu, jakoteż wszelkie przybory siodlarsko-rymarskie.

Pomiędzy naturalnemi wodami szczawowemi zajmuje

Woda Krondorfska

alkaliczna szczawa
podług analiz naszych pierwszych powag jakościowo naczelne miejsce.

Zastępstwo dla Galicyi i Bukowiny
S. Perlberger i Schenker
w Krakowie ul. Poselska 15. 900

We wszystkich składach Perfum, Aptekarzy, Drogistów i Fryzyerów znajduje się

VELOUTINE

Puder ryżowy specjalnie PRZYGOTOWANY Z BIZMUTEM
Przez **CH^{les} FAY**, Fabrykanta Perfum
PARYŻ, 9, Ulica de la Paiz, 9, PARYŻ 726

Handel herbaty i kawy
EDMUNDA RIEDLA
we Lwowie, plac Maryacki 1. 10
poleca najlepsze gatunki **KAWY**
o smaku czysto aromatycznym, którą rozsyła franko opłacone do każdej stacyi poczt. 4³/₄ kg. w woreczku.

Portorico	zł. 9.— 1/2 kg. — 90
Guba gruboziarnista	„ 9.50 „ — 95j
Ceylon zielona	„ 10.— „ 1.—
„ „ przednia	„ 10.40 „ 1.04
„ „ gr. ziarn.	„ 10.75 „ 1.08
„ „ perłowa	„ 10.75 „ 1.08
Mocca arabska arom.	„ 10.75 „ 1.08
Jawa złota	„ 10.75 „ 1.08

herbat 1.60
Opakowanie nie liczy się.
Zamówienia z prowincyi wysyła się odwrotną pocztą.

Ostrzeżenie.

Z różnych stron dochodzą nas pogłoski, jakoby Łańcucka Fabryka rozolisów przeszła drogą dzierżawy w obce ręce. Pogłoski te są z gruntu fałszywe i rozsiewane bywają tendencyjnie chyba na to, ażeby wyroby Łańcuckiej fabryki zdyskredytować i zrównać takowe pod względem dobroci z wyrobami innych fabryk. Otóż celem usunięcia tych złośliwych wieści i wyjaśnienia właściwego stanu rzeczy, oświadcza podpisany Zarząd centralny dóbr galicyjskich **Romana hr. Potockiego**, że tak rafinerya spirytusu, jakoteż c. k. uprzyw. krajowa fabryka rozolisów, likierów i rumu **Romana hr. Potockiego** w Łańcucie od pół wieku istniejąca, nie była nigdy nikomu wydzierżawiana, lecz prowadzi się jak zawsze we własnym zarządzie, a obecnie pod kierownictwem dyrektora p. **Teofila Fleszara**.

Z Zarządu centralnego dóbr galicyjskich.
We Lwowie, dnia 10 lipca 1897.
Franciszek Szczerbicki,
pełnomocnik. 906

TUSZE.

w Zakładzie kąpielowym św. Anny przy ul. Akademickiej 10
nowo urządzone na wzór pierwszorzędných zakładów zagranicznych

TUSZE

w Zakładzie kąpielowym św. Anny będą niezawodnie dla Publiczności pożądaną nowością.
Temperatura tuszów może być dowolnie użytą.
Kąpiel tuszowa z bielizną 25 ct., w abonamencie 20 ct., kąpiel tuszowa w osobnym oddziale 40 ct. 878